ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 4 КВІТЕНЬ 1988

No. 4 APRIL 1988

ПРОМІНЬ

Рік XXVIII КВІТЕНЬ 1988 Ч. 4

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN

P.O.Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man. Canada

R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00

Одна число 1.50

PROMIN

No. 4 APRIL 1988 VOL. XXVIII

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00

Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширнех описів.

ЗМІСТ:

— Великдень у святкуваннях тисячоліття християнства в Україні 1

Н. Лівицька-Холодна — Христос Воскрес 2

Ігор Калинець — Писанка 2

Уляна Пелех — Музика і стародавні леґенди 3

Сестричка Уля — з культурного життя Києва 4

Веснянка 4

Флоріян Неуважний — Мужність сина Прометея 5

Василь Симоненко — Вино з троянд 6

Ріна Ганчук — Вшанвання бувших ректорів 8

Фіона Пелех — Спадкові мови та вчителі

К. Пасека — Звіт Пров. З'їзду в Саскачевані 11

Тиждень Канадського громадянства 13

І. Зельська — Нове видання 14

Helen Raychewa — Looking at the Consummer 16

Кампанія Променя 18

Я. Скрипник — Лист до Г. Михальчук 20

Баба Ріта — любов братчиків 20

Нашим дітям 21

Річні звіти відділів 22

Квіти незабутнім 28

Уляна Криворучко — Для господинь 31

Великодні привіти 32

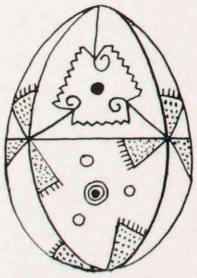

НА ОБКЛАДИНЦІ — С. Карафа Карбут

На Великдень коло церкви

Second Class Mail Registration Number 1925

International Standard Serial Number ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ТА У СВЯТОЧНИХ ДНЯХ ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ
ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСЕ ЧЛЕНСТВО НАШОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ, РАЗОМ З ЇХ РОДИНАМИ,
УПРАВИ ВІДДІЛІВ, ЧИТАЧІВ ЖУРНАЛУ
"ПРОМІНЬ".
ШЛЕМО НАШІ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
У СВЯТКУВАННЯХ ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ
ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ

ВЕЛИКДЕНЬ У СВЯТКУВАННЯХ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА УКРАЇНИ

Християнський світ від самих своїх початків увіковічнив Великдень як найбільше рокове свято поруч Різдва; свято наповнене глибокої святости, незбагненого піднесення людини до божественного. Великдень став символом добра, милосердя, всепрощення, став одним з найсвітліших днів у році, бо кожного року пригадує людям про все те, що божественне в людині, що цінне в її житті і що вічне.

Український народ особливо вшановує свій Великдень. Приготовляється до нього шеститижневим постом. А в самий Великдень вклав найсвітліші форми, збагатив його культом домашніх звичаїв. Величаві відправи в церквах, великодні обряди, свячення пасок, опоетизував його весняними співами, гагілками, писанками, проводами, поминками.

І до творення цієї краси, цього обрядового багатства приклала своїх рук українська жінка, господиня, мати — і не від сьогодні, а впродовж століть, кожного року, кожного Великодня, кожного дня вона виплекувала звичаї, творила традиції, освячувала їх та охороняла і зберігала їх в родині і в громаді.

І в основі всього того стоїть наша Церква, справжня Рідна Українська Церква, яка має силу дати своїм вірним відчуття святости. Церква, в якій хочемо молитися рідною мовою, Церква, яку побудували в Канаді батьки, українські піонери, а пов'язана вона духово з історичним минулим Української Церкви в Україні.

Наближаємось до днів цьогорічного Великодня, може й ювілейного тисячолітнього. Ми готуємось до святочних відзначень у Торонті — Гамільтоні, щоб прийти і скласти шану історичному актові — охрещення нашого народу тисячу років тому.

У рік святкувань тисячоліття стоїмо зорганізовані поруч своєї церкви в рівних лавах. Бачимо перед собою великі завдання і великі можливості для своєї родини, своєї громади, своєї Церкви і свого народу.

З такими думками і побажаннями підходимо до нашого цьогорічного Великодня. Усвідомлюємо, що саме нам доля призначила бути учасницями творення цих історичних подій — 1000-ліття християнства, що наближається до нас, що саме нам доля вкладає велику відповідальність за майбутність нашого українського, національного і релігійного життя у вільному світі.

З такими світлими побажаннями проголошуємо наше традиційне —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Наталія Лівицька-Холодна

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Й одежа Його біла, як сніг.
Був вид Його, як блискавиця,
Євангелія від св. Матфея

I.

Побожно звеличали день суботній,
А вдосвіта зібрались і пішли,
І пахощі і миро понесли
На місце страти, де був гріб Господній.
Укривши лиця в сутінки скорботні,
Одним лиш заклопотані були:
Хто б камінь їм важенний відвалив,
Щоб тіло намастити ще сьогодні.
Прийшли і ангели вгледіли: Його нема,
В печері пустка і вступилась тьма,
Бо янгол білий в головах вартує.
— Не бійтеся! — він радісно сказав. —
Господь шле через мене вість благую,
Що Син Його сю ніч із мертвих встав.

II.

І приголомшені не пойняли
Спочатку віри дивній новині цій
І в темряві шукати почали
Того, хто тут лежав у плащаниці.

І вздріли враз: на камені скали
Стояв струнký, мов лезо блискавиці,
В світанні сяйнім вічної хвали.
А схід яскрів за ним у багряниці.

Була ж і Магдалина в тім гурті,
І Він озвався лагідно до неї:
— Не плач, Маріє, й сповісти братів,
Що випереджу їх у Галілеї.
Тоді ж відкрились очі у сліпих:
Ось смерть подолано і змито гріх.

III.

Пішли жінки і стали промовляти
До учнів Господа й до інших всіх,
Та їм здалась непевна новина, та
Й не прийнято за правду свідчень тих.

І вдягнений у подорожні шати
Ісус з'явився й став посеред них.
Розкрив їх розум і почав навчати,
Як це робив за днів своїх земних:
— Чого стривожились? —сказав. — Мене,
Не духа бачите, живий я знову,
Хай віра в душах кволих спалахне,
Бо справдилось пророків віще слово
Й закон Мойсеїв. Волею небес
Ідіть і свідчіть скрізь:

Христос Воскрес!

Ігор Калинець.

ПИСАНКИ

Виводить Мама дивним писачком
По білому яйці воскові взори.
Мандрує писанка по мисочках
Із цибулиним золотом узваром,
З настоями на травах і корі.
На веснянім і на осіннім зіллі —
І писанка оранжево горить
У філігранним сплеті ліній.
То вже вона як дивовижний світ
То вже дзвенить як згусток сонця,
Буяють буйно квіти у росі,
Олені бродять в березневім сонці.
І стилізовано сплітаються сади
У маєві густих обрамлень,
Мереживом найтоншим мерехтить
Геометричний космацький орнамент.
...І я поплив у світ дитячих мрій,
На білі колискові оболоні:
Котились писанками їх гори
Ясні сонця у мамині долоні.

МУЗИКА І СТАРОДАВНІ ЛЕҐЕНДИ

Про те, що "Україна дзвенить піснями" — як про це висловився Микола Гоголь, є багато стверджень і своїх і чужих, про це доказує і саме життя. Без пісні у "нас нічого не діється" — подає о. Степан Ярмусь. Вона ж преважлива риса нашої духовости. Ми співаємо в усіх випадках життя.

Тому й зрозуміло, що й сучасні композитори України, їхній Відділ Спілки Композиторів України у Києві, улаштували концерт на 5 Пленарнім З'їзді.

Інформації про цей концерт подає кандидат мистецької критики Ніна Шурова в мистецькому довіднику "Вістей з України".

Що ж було в програмі цього концерту? Хто були виконавці програми?

Авторка допису почала свої інформації про цей концерт з повідомлення, що його написав у своїй хроніці візантійський історик Теофан: греки взяли в полон трьох слов'ян, але вони були "без жодної зброї, мали тільки псалтирі", були вони ці полонені правдоподібно з Києва, бо вже тоді — у VI сторіччі город цей існував. А те, що воїни йшли на війну з псалтирями дає підставу вірити, що в Київській Русі музична культура була на високому рівні.

Що "Україна дзвеніла піснями" і в найтяжчі періоди своєї історії про це свідчить творчість народних співців кобзарів, які рятували своїми піснями історичну пам'ять народу від забуття.

На згаданому вгорі концерті були виступи слов'ян-сусідів — білорусів і росіян — Ігоря Лученка з Мінська, Валентина Лєвашова й Серафима Тулікова з Москви. Але українські композитори й співаки та музиканти виявили велику різноманітність і потенціял музичної творчости. Виступали Ігор Шамо й Микола Сильванський їхні концерти з оркестрою, Константин Мясков — його твір для балалайки з оркестрою та Мирослав Скорик з твором. Другий концерт для піяніно з його глибоким філософським концертом, була й Третя симфонія "Дніпрові веселки" Генадія Ляшенко.

Кульмінацію всіх п'яти концертів, що були виконані на цьому концерті, була ораторія Лесі Дичко "Леґенди про Київ". При цьому авторка допису згадує, що були й інші численні твори присвячені Києву, але твір Л. Дичко виявив найбільшу глибину й силу. З великим признанням пише вона про талант своєї товаришки зі студій Лесі Дичко. Леся дуже успішно провадить хор, а виконання її найновіших творів шість кантат цим хором авторка допису уважає справжнім відкриттям. Улюблений Лесин жанр — це ораторія. Вона, виконуючи їх на піяніно, створює монументальні образи.

Ще більші вияви її таланту були за виступу хору "Думка" у Республіканському Домі органів і камеральної музики на зібранні Спілки Композиторів. Останнім часом Леся працює виключно у жанрі ораторії. Композитор використовує хроніку Княжої Доби й уривки з літературного твору славного "Слова про Ігорів похід" (старослав'янською мовою). Шість частин цієї хроніки в'яжуться з найважливішими подіями в історії Княжої Доби.

Музична мова цих ораторій основана на мотивах народних пісень і інтонаціях церковної музики Княжої Руси. Композитор інтерпретує по своєму своєрідні мотиви з баляд і гимнів, записів про історичні події й з ліричних пісень. Цим Леся Дичко творить нові своєрідні інтонації народної творчости, передаючи при тому історію й емоційну атмосферу минулого.

Читаючи цей цікавий допис про нову творчість українських композиторів, які черпають спонуку до своїх високої вартости ораторій з хронік Княжої Доби, годимося з твердженням Олександра Довженка, що "українська пісня — це геніяльна поетична біографія народу" це історія нашого народу-воїна, що віками бився за свою свободу й не припиняє її і тепер. Пісенна творчість нашого народу сповненна надхненними почуттями глибокої любови до рідної землі, прагнення волі й готовости боронити її.

Уляна Пелех

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ КИЄВА

В залі імені М. Лисенка Київської державної філармонії відбувся авторський концерт композитора професора В. Кирейка. Прибули численні любителі української музики.

У програмі концерту були фраґменти з творів "Лісова пісня" арія Мавки, яку виконала Д. Петриненко. Пісню Антея з опери "Оргія", романс "Де тії струни" на слова Лесі Українки виконав Ю. Демчук. А далі були твори композитора, що їх присутні почули вперше: "Веснянка" у виконанні ансамблю скрипалів Київського камерної оркестри під проводом А. Шароєва, "Варіяції для фортепіяно" виконані з високою технічною вмілістю С. Скрипченка. "Три сестри" — новий твір на слова М. Ткача виконали тріо бандуристок М. Голенко, Т. Грищенко і Н. Писаренко.

Подано за Г. Приходьком — музикознавця

ТЕАТР ДІТЯМ ТА ЮНАЦТВУ

Це був Всесоюзний театральний тиждень. Вистави "Чарівна музика", "Зайчик-листоноша", "Комедіянки" і "Горбоконик давав Державний дитячий музичний театр, що почав діяти 1985 року. Велику програму провів Київський театр юного глядача, театр опери та балету імені Тараса Шевченка, академічні театри української і російської драми, молодіжний оперети. Був і театр ляльок для найменших глядачів, який приніс багато їм радости.

ЛЕСЯ І МИХАЙЛИК У ПОЛІСЬКИХ ЛІСАХ

Дуже Лесі хотілося знати, про що розмовляють височенні дерева в лісі. Подумавши, дівчинка зняла з голівки щойно сплетений віночок, поклала його під високим дубом, обійшла довкола стовбур і побачила сучок. Вхопилася тоненькими ручонятами за нього і за хвилину опинилася на гілляці серед листя.

— Ой, як же цікаво тут бути! — прошептала. — Бачу ж і дорогу, і річку Случ, багато дерев, поміж якими вона біжить. От, навіть старший півтора року Михайлик побоявся б вилізти до мене. Добре, що його нема, а то б заваджав би мені. Хтось гукає. Це він, а я буду мовчати:

— Лосю! Де ти!... Лосю! — лунає лісом.

— Дивиться Леся вниз, а братик такий маленький видається їй. А Михайлик гукає далі. Летить його дзвінкий голос, лунає у лісі.

— Ку-ку! — стиха відгукується Леся. І враз бачить, що Михайлик, задерши голову, побачив її.

—Злізай швидше, зозулько, — наказує Михайлик.

Треба слухати старшого. І поволі дівчинка злізла. Кіски в неї розпатлані. Леся хвалиться:

— А там я так далеко бачила ліс, річку й дорогу — гарно сидіти на високому дереві!

— А якби впала? Ходімо. Кароль уже запрягає коні, а на возі будемо сидіти на лісовій траві. Вона пахне лісом і квітами, — заохочував хлопчик.

Кароль, побачивши Лесю у вінку, усміхнувся і поправив вінок:

—Отак-о гарніше! Дома й не пізнають дитини. Наче мавка виглядаєш.

Любили діти Кароля. Він завжди хотів щось їй приємне дати чи зробити — то пташеня принесе, то квітку, то цуценятко. Який гарний і вірний пес з нього виріс.

Сіли діти у траві на возі, виїхав віз на дорогу й весело загамоніли діти розповідаючи про все, побачене й почуте в лісі. А як під'їхали до міста, Леся шепнула братові:

—Тиж не кажи мамі, що була на дереві.

Михайлик, погоджуючись, кивнув головою.

Сестричка Уля

ВЕСНЯНКА

На Харківщині дуже популярні були Веснянки. Як починалася тільки весна, молодь по вулицях співала веснянки. Ось одна з них — давня (прислана з України від старенької Бабусі з цією приміткою).

У яру у широкому,
в колодязі у глибокому
там Улянка воду брала
з голубами розмовляла.
"Сиві мої два голубочки
полетіть ви в мою стороночку,
і накажіть моєму родочку
нехай вони не обідають,
та прийдуть мене одвідають.
Що я в чужій стороні
ні з ким я не знаюся
і всякому покоряюся,
і старому і малому
і своєму молодому".

МУЖНІСТЬ СИНА ПРОМЕТЕЯ

(ДО ДЕСЯТИРІЧЧЯ СМЕРТІ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

Василя Симоненка слід поставити в одному ряду з поетами, які горіли внутрішнім вогнем думки, для яких шукання правди було найвищим імперативом, яким нестерпна була будь-яка форма насильства. Цей скромний, худорлявий, стриманий хлопець йшов серйозно через життя, глибоко його осмислюючи і говорячи відважно й мужньо про кардинальні питання доби.

Ця відвага, принциповість, пристрасне повертання до питань патріотизму, свободи, до моделі мислячої людини, вболівання над тяжким життям численних баб Онись, тіток Варок, дядьків Оверків, відданих дітям матерів — все це примушувало Василя Симоненка оволодіти запальною зброєю публіцистичної, громадянської лірики.

Він руба ставив питанння — хто справжній герой людства, хто символ доби, коли писав у вірші "Монархи":

Диктатори, королі, імператори,
Мліючи в димі хвальби,
Роззявляли пащі, мов кратери,
І гукали:
— Ми — символ доби.
— Хто не з нами, той проти Бога.
— Хто не з нами, той проти всіх.

Так загострено ставиться не тільки питання про "ідолів обслинених, обцілованих", але передусім поет протестує проти холуйства, продажності, безпринциповості, конформізму.

Разючою отрутою сатири Симоненко випалював психологію рабства, ставлячи одночасно за взірець некоронованих корифеїв і справжніх світочів людства.

Банально говорити, що Симоненко, спалюючи бадилля боягузтва, пристосованості, грубості, бюрократизму, розпалював у собі та в його читачах вогонь любові до батьківщини. Ця любов не була чимсь показним, обов'язковим, бо так випадає. Вона була органічним почуттям його особовості. Звертаючись до тих, з яких сам вийшов, серед яких і для яких працював і писав, до "робочих людей", до натруджених баб і дядьків, Василь Симоненко в них вбачав невгасиму силу, що зберігає найвищі духовні цінності. Це народ, про якого він з пристрастю писав:

Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пощезнуть всі перевертні й приблуди

І орди завойовників — заброд!

Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його волячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!

Запальна натура Симоненка, що проявлялася в шевченківській пристрасті й силі публіцистичних, але як потрібних і актуальних, висловлювань, охоплювала ще інші риси характеру: вдумливість, серйозність і принциповість в обстоюванні таких необхідних для сучасної людини понять, як людська гідність, зрозуміння зв'язку з рідним грунтом, нестерпне прагнення очистити атмосферу з залишків неправди, забріханості, боягузтва, егоїзму, суспільної й національної байдужості.

Я мав нагоду двічі слухати, як Симоненко читає свої вірші й спостерігати, як він реагував на обговорення своїх творів. Спокійно, стримано, з гідністю і скромно відповідав він на критичні зауваження, зазначаючи своє мистецьке кредо писати правду і звертатися до основних питань доби. Він не ладнався у шати пророка. Був натуральним, органічним, переконаним борником людських цінностей, які обстоював мужньо, без страху, впевнено й просто.

Його прометеївське єство виражало не тільки бунт проти сильних сього світу, поборників на-

сильства і неправди — тут гнів, гострота афористичного вислову, що нагадувало разючі інвективи Шевченка і Лесі Українки, перетворювалися у блискавку, яка досягала влучно мети. Поруч з цими почуттями поезія Симоненка сповнена любові, прагнення людського зрозуміння, синівської вдячності до матері, тисяч матерів і матері-України.

У вірші "Задивляюсь у твої зіниці", який мені пригадує знамениту поезію Каспровича "Рідко на моїх тубах...", Симоненко писав:

Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова... Громотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.

У Симоненка, справжнього "нащадка Прометея", як і у Шевченка, не було "зерна неправди за собою", було почуття самопожертви для свого народу, свого суспільства. І все це робилося без показної бравади, без пози, без запрограмування. Він так переживав, так жив і так творив — з романтичною, прометеївської генеалогії, вірою в потребу віддати себе людям, батьківщині.

На першій книжці своїх віршів "Тиша і грім" (1962) він написав мені: "На згадку про наше "блискавичне" знайомство. Василь Симоненко", не знаючи, що наступні збірки казок та поезій, а серед них "Земне тяжіння" (1964), "Вибрані поезії (1966) вийдуть вже після його смерті.

"Земне тяжіння" побороло Василя Симоненка, але залишилося поетичне тяжіння його творчості й особовості. Поезія і епос злилися в єдність, яка створює сильне магнетичне поле прометеївських думок і пристрастей. Це притягує далі й сильніше тих, що залишилися, що вміють і бажають думати й творити те, що заповів нам Симоненко, а що з приводу сумним роковин слід пригадати.

Флоріан Неуважний

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО

ВИНО З ТРОЯНД

На неї задивлялися навіть дідугани, і вже рідко який хлопець не міряв очима з голови до п'ят. В одних у зорі світилося захоплення, в других — неприхована хіть, а треті милувалися нею, як шедевром краси. Коли вона кидала чорні коси на пружні груди і пливла селом з сапкою на плечі, хлопці божеволіли. Приходили боязко до її воріт і надхненно говорили про кохання, а вона тільки слухала і мовчала. Ніхто не насмілювався торкнутися її, мов боявся осквернити дотиком красу. Вона ніким не гордувала і ніколи не ганила, а тільки прохала прощаючись:

— Не ходи до мене більше. Добре?

І в тернових очах було стільки благання, що ніхто не зважувався їй заперечувати. Минало в хлопців оп'яніння від краси, закохувалися вони в звичайних кирпатих і гостроносих дівчат, а Ольга ставала для них приємною згадкою.

Андрій ніколи не зважувався підійти до неї. Та й куди йому, кульгавому горбаневі, було сікатися, коли й не такі, як він, од неї гарбузи качали. Вона часто ловила його погляд на собі і завжди у відповідь світилася привітністю, але він вбачав у тому образливу жалісливість.

Хлопці ставали трактористами і шоферами, йшли в льотчики і моряки, а він і мріяти про це не міг. Він копирсався в колгоспному саду, а вдома розводив квіти.

До квітів принадився, відколи померла мати. В його садибі не росла ніяка городина, лише виноград, яблуні, вишні і квіти, квіти. І могила матері з ранньої провесни аж до бабиного літа квітувала, мов клюмба.

Він дарував розкішні букети нареченим, і всі були йому вдячні, і всі шанували його, а йому ж хотілося випити хоч краплю кохання.

— Чи й мені ти подаруєш букет на весілля? — запитала якось Ольга, коли в саду трусили яблука. Він мало не отерп від несподіванки, але мовив:

— Ти вибереш сама, які захочеш. — Потім він посміливішав і сказав: — У мене їх буде багато. І ще, коли захочеш, до твого весілля я зроблю вино з пелюсток троянди.

— Вино з троянди? — здивувалася дівчина. — Таке й вигадаєш!

— Не віриш? — захвилювався він. — Те вино — як ніжність. Коли прийдеш по квіти, покуштуєш. — І він зашкутильгав до куреня, куди його кликав сторож.

Андрій чомусь вірив, що Ольга прийде по квіти. Він виглядав її кожен вечір. Його збентеженість помітили навіть сусідські хлопчаки, які

щовечора щебетали на подвір'ї. Це були вірні Андрієві друзі і надійні охоронці його квітів та саду. Того, хто насмілювався зірвати без дозволу бодай ґроно винограду чи квітку, піддавали безпощадному остракізмові. Його цькували так настійливо і жорстоко, як це можуть робити лише діти.

Ці голомозі квітникарі вечорами, як мухи, обсідали Андрія. Він розповідав їм, що бачать у снах квіти, як вони перешіптуються з сивими зорями, вигадував казки про дивовижні краї, де квіти не тільки пахнуть, але й розмовляють, і ходять, і граються в піжмурки, а в'януть лише тоді, коли в тій країні з'являється хоч одна нещасна людина.

— Квіти люблять щасливих. У нас від нещасть вони не в'януть, а плачуть. Ви бачили, скільки вранці на них роси? Ото їхні сльози. Хто росяного ранку знайде незаплакану квітку, той буде дуже щасливий.

— А ви знаходили незаплакану квітку?

— Ні, я не знаходив, та, мабуть, і не знайду...

Висіло над ними добре і щире небо, і малюкам здавалося, що всіяне воно не зорями, а квітами, і що посадив ті дивовижні квіти дядько Андрій.

Ольга прийшла в неділю зранку. Вона була така прекрасна, що відразу якось похнюпились квіти, а господар відчув себе нікчемою і не знав, де подітися.

— Це правда, що суха квітка, знайдена росяного ранку, зичить щастя? — запитала вона в Андрія.

Язик у хлопця прикипів до піднебіння, очі застигли від подиву.

— Хто ... Від кого ти чула про це?

— Я приходила до тебе вчора ввечорі і слу ала, що ти казав дітям. Так то правда чи ні?

— Ні. То я сам вигадав, — Андрій заховав очі в кущ півоній.

Ольга зідхнула.

— Жаль, що я не вмію так гарно видумувати.

"Для чого тобі це? — дивувався хлопець. — З тебе досить тієї вроди, якою наділила мати. А в мене ... Що я робитиму, коли зрадять мене ще й ті химерні вигадки?"

Перегодом вони сиділи в заплетеній хмелем і диким виноградом альтанці і смакували вино з троянд.

— Ти дуже гарний хлопець, Андрію, — мовила Ольга.

— Ти хотіла сказати, що я непогана людина? — перепитав.

— Я хотіла сказати те, що сказала, — засміялася Ольга і без усякого зв'язку стала побиватися: — Мені багато кажуть, що я гарна і тому мене люблять. Гадають, мені приємно від того. А хіба я винна, що я гарна? Хіба моя врода — це я?

Вона грайливо перекинула коси зі спини на груди.

— Я хочу, щоб хтось полюбив мене, а не мою красу, чорні брови та рожеві щічки. — Вона помітила, що Андрій хоче вклинцювати своє слово, і заговорила ще швидше: — що та краса? Вітри видублять шкіру, дощі змиють рум'янець! Натягаєшся ящиків на токах, попогнеш спину на буряках — де та й врода дінеться...

Вона замовкла, і Андрій не знав, що сказати.

— Ну, скажи, Андрію, коли висушить мене праця та негода, чи буду любою для того, що спокусився красою?

— Не знаю, Ольго, — щиро зідхнув хлопець. — Не знаю, хто б тебе зміг не любити отаку!

— Я не весь вік такою буду, Андрію, — мовила сумно. — Так мені можна нарвати квітів?

Андрій кивнув головою, і дівчина побрела в барвисте живе озеро. Вона ходила між квітами, а за нею ходили його закохані очі. Ольга прискіпливо обдивилася чи не кожну пелюстку і вернулася до альтанки з порожніми руками.

— Мені жаль рвати їх, — соромливо зізналася. — Вони такі гарні. Краще я зайду іншим разом. Добре?

Він іде з нею до хвіртки і мовчить. Дівчина виходить на вулицю і, дивлячись у синій неспокій його очей, тихо каже:

— А до весілля ти неодмінно приготуй вино з троянд...

ГІДНИЙ ПОДАРУНОК В ЧЕСТЬ П-ВА ЛЕВИЦЬКИХ

На ювілейнім прийнятті п-ва Юрія й Анни Левицьких у Ванкувері, які святкували 30-ліття свого щасливого подружнього життя, гості — приятелі, замість подарунків, в честь п-ва Левицьких склали свої "дарунки" на фонд журналу "Промінь" — $145.00.

Емілія Чуйко, Марія Руснак, Анеля Стоцька, Олена Дзюбенко, Марія Стівенс, Настя Воробець, Стефанія Шульган, Славка Левак, Никола Левак, Віра Шумило, Олександра Мельник, Галя Загоруйко, Гелен Сомерс, Галя Коваль, Катерина Тхір, Анеля Ковалюк.

Складаємо Вам, дорогі П-во Левицькі, наші найкращі побажання доброго здоров'я, веселого життя серед друзів і родини і ще багато ювілеїв святкувати.

П-во Левицькі є наші взірцеві громадяни. Пан Левицький вже довший час є старшим братом у церкві, а пані Анна Левицька є одною з сестриць, співає в хорі та є членкою вашого відділу ім. Лесі Українки.

Маргарета Ременда

ВШАНУВАННЯ БУВШИХ РЕКТОРІВ ІНСТИТУТУ ім. св. ІВАНА ЗОЛОТОУСТОГО В ЕДМОНТОНІ

У суботу 7-го листопада, урочисто відбувся бенкет-шанування бувших ректорів Інституту св. Івана в Едмонтоні. Вечір був улаштований не тільки, щоб вшанувати бувших ректорів, але й для того, щоб започаткувати асоціяцію, тобто кружок питомців Інституту.

Заповнена учасниками заля тепло привітала господаря бенкету д-ра Г. Гоголя. Під час „коктейлів" народня музика лунала в залі завдяки майстерности Валентина Мороза, який грав на бандурі та на лірі. Усім було дуже мило знов почути рідну пісню.

Після смачної вечері програмку відкрив едмонтонський жіночий ансамбль „Мережі". П'ятьма народними піснями, ансамбль „Мережі" розвеселив усіх присутніх. Після виступу „Мережі" Василь Корець, студент з Торонта, який зараз перебуває в Інституті св. Івана, заграв на бандурі три українські народні пісні. Василь Корець зараз займається студентським хором при Інституті.

Після культурної частини програми, голова дирекції Інституту, пані Анна Звоздецька сердечно привітала всіх колишніх ректорів і віддала їм заслужену подяку за їхню працю зі студентами крізь роки. Пані Звоздецька сказала, що робота ректора є багатогранна й що участь ректора в побутовому та культурному житті кожного студента спонукана не нуждою, але самою любов'ю.

Нагороджено грамотою та довічним членством слідуючих ректорів, чи в випадку покійних ректорів, їхніх дружин.

	(Роки служіння)
пані Т. Лазарович	1927 — 32
пані С. Василишин	1932 — 34
пан І. Ґорецький	1935 — 36
пан. О. Лукіянчук	1936 — 40
пан В. Косташ	1940 —
пан М. Маґус	1942 — 44
пані О. Мельничук	1945 — 46
пан Є. Вавринюк	1946 — 48
пан В. Савчук	1948 — 50
пані С. Сенишин	1950 — 55
пан В. Диміянів	1955 — 58
д-р П. Маценко	1958 — 61
отець Н. Мороз	1961 — 63
пані Симчич	1963 — 66
пан В. Муканик	1966 — 68
пан Д. Тополницький	1967 — 68
пан Ю. Загарія	1968 — 71
пані М. Фодчук	1971 — 73
пан Р. Саранчук	1973 — 74
отець П. Боднар	1974 — 76
пан Р. Шарабун	1976 — 78
пан В. Єлиняк	1978 — 83
пан П. Фрізен	1984

Вшановуючи кожного ректора, коротко передавали життєписи ректорів сучасний ректор Інституту Борис Мельник разом з д-ром Гоголем.

По вшануванню ректорів, в їх імені склала подяку Софія Василишин. Вона сказала, що в той час їхня праця не була легка й що дружини ректорів опікувалися програмою дівчат і що тоді ректор заробляв усього 75 долярів місячно!

Від Західньої Єпархії Української Православної Церкви зложив теплий привіт учасникам бенкету д-р Іван Стус.

До головної промови запрошено заступника голови дирекції Інституту, Браєна Демчука. Пан Демчук говорив про необхідність створити кружок питомців св. Івана. Він підкреслив обов'язок кожного попереднього мешканця: підтримати Інститут не тільки фінансово але й душевно їхньою потрібною присутністю. Пан Демчук закликав усіх анґажуватись у теперішнім інститутськім житті, і таким чином створити асоціяцію, яка б часто сходилася і трималась у сталім контакті з Інститутом.

Вечір закінчено забавою. Грала оркестра „Алеґро".

Після минулорічного відновлення Інституту, що спричинило закриття дверей Інституту, гарно було знов бачити студентів в Інституті. Оцими студентами якось-то Інститут знов оживився. Усі студенти грали превелку ролю у вечорі і активно включилися до програми разом з їхньою координаторкою культурних програм, Ріною Ганчук.

Усі були дуже задоволені вечером. Часто можна було чути слова — „Як гарно знову бачитися! Чи пам'ятаєш як ми разом з тобою байдики били?"

По цілій залі лунала приємна дружня гутірка.

Написала **Ріна Ганчук**

Григорій Чупринка

ВІЩІ ДЗВОНИ

В небі, в зоряній безодні
Тонуть дзвони великодні,
Тонуть, тонуть, ніби сон
В'ються, дзвонять тон-утон;
З ними дума в небо лине,
З ними никне, з ними гине
тьма заслон.

Гаснуть зорі. Знову світло.
Все радіє, все розквітло.
Зникла сила перепон.
Вся земля — святий амвон!
Сяйвом душі всі облиті
І немає їм на світі
Заборон.

СПАДКОВІ МОВИ ТА ВЧИТЕЛІ

Конференція для **поліпшення кваліфікацій учителів спадкових мов** відбулася в п'ятницю й суботу, 15—16 січня 1988 року в Університеті Торонто. Приблизно 150 учасників з кожної провінції Канади репрезентували:

а) академії наших університетів
б) етнокультурні організації
в) уряди — провінційні та федеральний
г) шкільні ради

Спадкові мови цікаві всім Канадцям, отож прибули учасники з різних національностей. Між ними були такі українці:

а) З академії: Проф. Р. Франко, Віра Лабач і д-р Т. Гарас;
б) З урядів: Христина Гнатів, Юрій Жеребецький, Тарас Кийко, Іван Соколовський, д-р Василь Лазарук, д-р Роман Петришин;
в) З етнокультурних організацій: д-р М. Кіндрачук, Таня Онищук і Фіона Пелех.

Конференцію зорганізував д-р Джим Камінс з Торонто при допомозі грошової підтримки многокультурного відділу федерального уряду. У п'ятницю були доповідачі з різних частин Канади, які розказали про становища спадкових мов в їхніх провінціях. Були дискусії інформативні, цікаві та зворушуючі. Цікаво було почути, що рік річно навчання рідних мов в кожній провінції значно зростає.

У суботу відбулися дискусії де:

1. усі присутні поділилися на шість груп: три групи перегоорювали справи учителів спадкових мов **в звичайних громадських школах,** а три групи дискутували становища вчителів спадкових мов **в рідних школах при парафіях,** організаціях і т.п.;
2. усі поділені на окремі провінції, щоб обговорити справи освіти, які відповідають тільки тій одній провінції;
3. усі зійшлися до загальної сесії де відбулося зведення думок і рекомендацій. Ці рекомендації (в точній формі) будуть вислані всім учасникам конференції й буде нагода вислати для наших читачів.

Треба додати, що перша конференція в справі спадкових мов відбулася в Саскатуні в червні 1981 року. Ця друга конференція вийшла з дослідження університету Торонта й домагання різних організацій, які відчувають що знання мов в Канаді є необхідне. The specific goals of the conference were to:

—articulate the kinds of expertise that heritage language teachers require both with respect to proficiency in the target language and knowledge of teaching methodology;
—develop guidelines for types of courses that institutions might consider both with respect to course organization and content;
—share the pedagogical resources (e.g. texts, videotapes, etc.) for training heritage language teachers that have been developed across Canada and coordinate the development of further resources;
—establish a coordinated strategy for legitimizing the teaching of heritage languages within the regular school day and outline possible structures for certifying heritage language teachers to fill this role;
—in addition to articulating directions for certifying heritage language teachers to teach within the regular school program, develop a coordinated strategy for offering diploma courses for heritage language teachers who wish to teach primarily in community-operated programs.

Дост. міністер Давид Кромбій відкрив конференцію звертаючи увагу, що ввесь світ є одна земна куля многокультури й многомовности. Канада є добрий приклад де таке життя існує. Наші батьки мають обов'язок навчати: 1) рідної мови; 2) офіційних мов; 3) інших мов.

Для зацікавлених читачів, подаю цитат в англійській мові, який показує рух навчання мов в Альбертському університеті. Можна сподіватися, що такий самий рух відбувається по цілій Канаді.

From: The Modern Language Council Newsletter "The Courier" December, 1987 as submitted by Dr. Manfred Prokop, University of Alberta.

Burgeoning Language Course Enrollments at the University of Alberta

Recent budget cuts at the University of Alberta and a new exit language requirement for students in the Faculty of Arts have led to larger-than-ever first — and second-year language classes. In addition, hundreds of students were turned away because additional sections could not be offered.

The Department of Romance Languages reports that the total number of students registered in language courses declined (from 2,249 in 1986—1987 to 2,157 in 1987—1988), the result of a reduction in the number of sections of courses avail-

☞

БЛ. П. РОЗИНА ГРИНИК

У четвер 31-го грудня 1987 року відійшла у вічність Розина Гриник (Вакарук) на 83 році життя у лікарні в Едмонтоні.

Народилася Розина 10-го квітня 1904 року в західній Україні в селі Завалля в родині Матвія і Сарафини Одинських.

Приїхала до Канади у липні 1928 року і одружилася того самого року з Дмитром Вакаруком в Едмонтоні, перебралися на околицю Еґремонт і там розпочали господарити на фармі: Бог обдарував їх одним сином і двома дочками. Упокоївся її муж Дмитро у 1965 році і Розина перебралася до Едмонтону бути ближче своїх дітей. Одружилася з Михайлом Гриником у 1969 році, котрий упокоївся у 1983 році.

Розина з родиною була членкою Української Православної Церкви на Еґримонт, коли проживала там. А коли перебралася до Едмонтону то і зараз вступила в членство до Української Православної церкви Св. Архистратига Михаїла. У 1966 році записалися до відділу ім. Кн. Ольги при церкві. Була вибрана сестрицею до церкви і виконувала щиро свої обов'язки 5 років. Любила помагати жінкам у кухні і відвідувати хворих по домах і лікарнях. Вона дуже любила свою церкву і жертвувала багато грошей до церкви і купила також такі речі — 2 хоругви, ікону на іконостас, священичі ризи і включилася своєю жертвою до нової чаші.

Вона любила читати "Промінь" і "Вісник" і передплачувала ці журнали до кінця свого життя.

Прот. д-р Іван Стус і прот. О. Василів відслужили похоронні відправи, панахиду по покійній 4-го січня а похорон 5-го січня, в Українській Православній Церкві Св. Архистратига Михаїла в Едмонтоні. Було багато людей присутних з міста й околиць. Після похорону відбувся обід в залі при церкві, який приготовили членкині відділу ім. Кн. Ольги. По обіді настоятель прот. д-р Стус висловив співчуття родині від себе і від всіх присутніх, згадав бл. п. Розини жертвенність — гідне до наслідування. В імені родини внука покійної Ґледис Меґеґа висловила сердечну подяку усім тим, що будь-чим причинилися до похорону і мило згадувала свою бабусю за її науку і виховання, яке вона в родині залишила.

У глибокому смутку пок. Розина залишила дві дочки — Марію і Василя Меґеґу, Єлисавету і Михайла Варзин в Едмонтоні, одного сина Івана і Розмарі в Торгилд, Альберта, одинадцять внуків, п'ять правнуків і дітей, внуків та правнуків по другому чоловікові.

В пам'ять дорогої членкині замість квітки на могилу покійної СУК відділ ім. Кн. Ольги складає $50.00 на "Промінь" і Марія Меґеґа $50.00 на Промінь.

Вічная їй пам'ять.

Реф. Променя — Ф. Тарновець

---

able. All courses in French, Italian and Spanish were full, except for the Reading French course at the 200-level. French 100 was full by May, and most other courses were full by August. Additional students could be admitted only by increasing section sizes or by students' cancelling their registrations and making room for others. It may well be that about 100 students had to be refused enrollment.

Slavic and East European Studies experienced an overall increase of 16 percent in the 100 — and 200 — level courses (to about 500 students). Sections had to be closed early because courses were full; an estimated 20 students had to be turned away because of insufficient space.

In Germanic Languages the situation was similar. The first-year course was full with 230 students by the middle of August; the 200-level course was full by the end of the month. Because sections had to be cancelled for financial reasons, an estimated 80 students were unable to enroll in a German language course this fall. Scandinavian experienced almost a 50 percent increase in enrollment.

In East Asian Languages and Literatures the increase was small (less than one percent) because sections were full and no more students could be admitted; six sections in Chinese and Japanese language had to be closed early for that reason. Approximately 40 students had to be turned away.

Fiona Pelex

ЗВІТ ПРОВІН. З'ЇЗУ СОЮЗУ УКРАЇНОК В САСКАЧЕВАНІ

Пров. З'їзд складових організацій С.У.С. відбувся 6 і 7-го лист. 1987 р. в Йорктоні в Український Православній авдиторії під гаслом "СУС у теперішнім суспільстві".

Реєстрація делеґатів почалася в п'ятницю о год. 7:00 вечора, відтак відкриття річних зборів Інституту ім. П. Могили. Збори почались молитвою "Царю небесний" Предсідником зборів був п. Лисун. Пані Катерина Лабюк прочитала таблицю пок. членів, яких вшановано хвилиною мовчанки.

Ректор Інституту п. Маковський у своїм звіті пояснив права та вимоги вступу в члени Інституту. Пан Сорокан, голова дирекції представив становище Інституту та його господарські справи. Після фінансового звіту — здавав п. Буряник — слідували питання і дискусії, в яких взяло участь поважне число сумківців. Нововибрані члени дирекції Інституту: Т. Гарас, Я. Луцюк, Ю. Фотій. В суботу рано відслужено Молебень в Українській Православній Церкві Св.Преображення; служив о. П. Гнатів, парох йорк. громади при участи числених гостей і делеґатів з-поза Йорктону, Сумківці видали сніданок в Авдиторії, де продовжувались сесії З'їзду.

О год. 9:15 відбулось відкриття спільної сесії. Господарем сесії був п. С. Франко, голова Т.У.С.на Саск. Молитву провів о. Гр. Удод. Привіти від Централь склали: п. Андрій Мельничук у відсутности голови СУС, п. Я. Скрипника, пані Катря Шолтер, голова Союзу Українок Канади, п. Степан Сеник, голова крайового Т.У.С., пані Галя Клапущак, голова Пров. Екзекутиви, Маруся Гладун, Пров. Екзекутива СУМК п. М. Сорокан від Інституту П. Могили, п. Зип від Музею Союзу Українок і посадник м. Йорктону — п. Браєн Фром. Пані Г. Клапущак представила зарепрезентовані відділи, панна Гладун представила делеґатів СУМК.

Пан С. Франко представив проєкт змін в організуванні з'їздів. Пров. З'їзд скликати в тому році, коли немає крайового з'їзду, а коли є крайовий З'їзд, скликати семінар.

Панна Гладун у своїм слові підкреслила, що українська мова повинна стояти в нас на першому місці, що до наших завдань у цій справі потрібно поважної грошевої піддержки. До виконання їх потрібно сильної комунікації з батьківськими організаціями.

Пані Клапущак говорила на тему "Працююче поза домом жіноцтво", з якого 70% молодшого віку у яких є малі діти; мішані подружжя та получені з ним проблеми, жінка в сучаснім житті та її пріорітет й як єдина опікунка родини, її становище, завдання та потреби.

П. С. Франко промовляв на тему мішаного подружжя, в якому порушив питання віроісповідання, культурна спадщина, статистика, загроза. Як розвязка проблем — повне заглиблення в українському вихованні, особливо релігійнім, вплив Інститутів на українську молодь.

На порушені теми відбулась дискусія у трьох окремих групах, висліди яких були оформлені в резолюціях. Стверджено факт, що в організаційних установах бракує фахово вишколених виховників.

А. Качковський, адміністратор Музею висвітлив прозірки з коментарями про потребу розбудови музею, дотації, членство та вистави.

Лявіна Вінтонек звітувала з оселі Тризуб, а о. Макаренко з оселі Зелений Гай. На першу чергу прибуло 34 дітей, на другу 35. Потреба піддержувати оселі.

Пан А. Мельничук, уступивший голова СУС у своїм заключнім слові висловив своє "Кредо" — "Пильнуймо своєї хати,,, щоб наші діти і внуки не плакали на свою українську долю. Подяку п. А. Мельничук склала пані Клапущак.

Пообідня окрема сесія Союзу Українок Канади

Пані Г. Клапущак відкрила сесію молитвою "Отче Наш". Тепло привітала присутніх делеґаток і гостей. Зареєстровано 35 делеґаток і 34гостей. До головного стола попрошено пані К. Шолтер, голову С.У.К., пані К. Волощук, уст. голову Пров. Екзекутиви, пані А. Кучереву, голову відділу з Йорктону, пані Галю Максимюк від Музею. Секретарками сесії були Кат. Лабюк і Кат. Пасєка.

Пані Шолтер в імени Централі привітала присутніх, подякувала йорктонському відділові за співпрацю повідомила про проєкт нагородження сумківців, який буде коштувати $16,500, цебто спеціяльні відзнаки за визначні осягнення одиниць. Предсідниця представила делеґаток відділів та гостей, які були з Гаєс, Стінен, Вадіна, Реджайна, Йорктон, Саскатун, Кодет, Саскатун — Ганка Романчич, Саскатун, Канора, Мазепа, Кридор — Блин Лийк, Айтуна, Фовм Лийк, Стирджес, Норт Бетлфорд, Кемсак, Мелвил і гостя зі Транскона, Ман. Були привіти усні й читані.

Протокол з жовтня 1986 р. відчитала Катерина Пасєка, по цім звіт касирки здала Фіялка Гюбик.

Звіт референтки Музейної Фундації — пані М. Буряник, прочитала пані К. Любюк. Від Музею С.У.К. — пані Г. Максимюк представила розвиток Музею з початків дотепер, прочитала працівників при Музеї та потреби дальшої розбудови Музею.

У листовім привіті пані К. Маліцька з Норт Бетелфорд, окружна представниця подякувала Пров. Екзекутиві за провід і працю. У своїм звіті пані Клапущак подякувала зарядові за працю в її відсутности, в часі коли були опрацьовані й вислані пакунки уживаної одежі до Бразилії й Польщі. Цим займалась пані Марія Юзик з допомогою багатьох членок екзекутиви.

Голова також цитувала деякі недомагання та труднощі, котрі будуть рішенні на з'їзді.

Дискусії над звітами включали:

1. сповнення обов'язків відділів відносно буджетів (анкет).

2. Відбувати З'їзди що два роки.
3. У поміжних роках відбувати семінари.
4. Де будуть переховуватись вишиті хоругви, ікони та ризи свв. Ольги й Володимира, проєкт 1000-ліття.

За внеском і піддержкою одобренно задержати ці речі в Саскатуні з розумінням всіх громад за можливість їх ужитку як на свято чи коли потреба вимагає. По обширній дискусії рішено, щоб екзекутива залишилась у Реджайні на ще один рік, відтак входить в ужиток новий порядок, цебто по черзі від 1989-го року на два роки каденції з початком 1). Норт Бетелфорд, 2). Принц Алберт, 3). Саскатун, 4). Йорктон — Канора, 5). Реджайна, це принято одноголосно.

В імени з'їзду Петруся Цьона висловила подяку та признання Пров. Екзекутиві за пророблену працю та за згоду приняти екзекутиву на ще один рік.

З'їздовий Бенкет відбувся в Прав. Авдиторії о 7-мій годині вечера з великім успіхом. Промовцем підчас бенкету був пан Стефан Сеник, голова крайового Т.У.С. Пан Сеник захопив слухачів своєю багатосторінною передачою думок, енекдотами та повчальними епізодами життя. Сказав, щоб зростати в силі й освіті треба мати певну ідею "Хто ми є — ким бажаємо бути" прямувати до цілеспрямованої мети.

Стипендії Пров. Екзекутиви на Саск. — вручені студентам — Фіялці Семенюк — Йорктон, Ларисі Данильчук — Канора, Вінцентові Острижнюк — Реджайна.

Резолюційна комісія опрацювала кілька резолюцій що були прийняті З'їздом.

З'їзд закінчився молитвою "Достойно є".

К. Пасєка, секретарка

СКАЛИ

Стоять непорушно, мовчазні і грізні
Як свідки незчисленних, давніх століть
— Тверді, неуступні як велетні світу
Стоять як суцільний один моноліт.

Ні громи, ні бурі, морози тріскучі
Для них віковічних вони не страшні...
Задивлені в сині далі безконечні,
Мовчазні — а наче б говорять вони.

Ах скільки ласкавих тих поглядів людських,
Гарячого сонця цілунків палких
У місяця, зір незчисленних в просторі
За всі тисячоліття упали на них.

Стоять непорушні століть давніх свідки
Як велетні грізні погружені в сні,
Задивлені в сині далі безконечні
— Мовчазні а наче б говорять вони.

О. Пахай.

30-літній ювілей відділу Барвінок

Ошава, Онт.

В неділю 27 вересня 1987 року Союз Українок Канади відділ "Барвінок" в Ошаві Онтаріо святкував свій 30-літнійЮвілей, в злуці з 60-літнім Ювілеєм С.У.К.

Рано відслужилось Богослуження а після Богослуження о. Євген Левицький відправив Молебень за здоров'я членок, а тоді панахиду за спочилих членок. Після відправи ви присутні зійшлись до церковної залі на обід, який приготовили сестриці церкви св. Івана Христителя.

Заля була прибрана відповідно до свята, на столах були традиційні калачі зі свічками і прибрані квітами і свіжим зеленим барвінком. А над сценою посередині висів смолоскип Союзу Українок Канади а по боках 30 і 60, все це було вирізано з дерева і помальовано, цим зайнялись два чоловіки наших членок — Стефан Гонта і Володимир Григоренко.

Господинею програми цього Великого Свята була наша членка пані Анна Дутчак.

За головним столом сиділи всі бувші голови відділу і також головна гостя — бесідниця голова Східної Екзекутиви пані Орися Сушко.

Голова відділу Дайен Омелянчук з допомогою пані О. Сушко причепила кожній бувшій голові корсаж і також дві членки одержали грамоти за їх добровільну працю для відділу і церкви, ці членки є: Марія Григоренко і Йосифина Гриців.

Оля Куць розказала як розпочавсь відділ "Барвінок" Союзу Українок Канади в Ошаві 30 років тому, в якому вона була першою головою відділу і також сказала що наш відділ розвивається так як і його ім'я "Барвінок". Михайліна Гонта прочитала найперший звіт зборів.

Були складені теплі побажання від голови громади Св. Івана Христителя, від сестриць Св. Покрови при церкві, ОДУМ, СУМК, СУС і також від гостей які прибули з Лонґ Бренч, Скарборо і Гамільтону.

Після обіду почалась концертна частина, співали дівчата, грали на бандурах, скрипці, піано.

На закінчення пані Анна Дутчак подякувала всім за присутність, господиням за смачний обід, всім хто приймав участь у концерті і комітетові, який займавсь цим Великим Святом, до комітету належали — Анна Дутчак, Марія Григоренко, Маріяна Шолдра, Дайен Омеленчук і Орися Садова.

Кор. секр. — *Оля Меникс.*

Говоріть... Включайтесь... Будьте горді

Від 17 до 23 квітня 1988 канадці братимуть участь у святкуваннях нашого громадянства й що це значить бути канадцем.

Хоч юридично канадське громадянство започатковано щойно в 1947 році, то духова ознака цієї канадської спеціяльної (особливої) ідентичности існувала від перших днів Конфедерації. Рівність, різноманітність і громадськість (громада) є необхідними складниками цієї духовости й основними принципами канадського суспільства.

Впродовж Тижня Канадського Громадянства люди в кожній частині нашої країни, різного віку, будуть виявляти, що значить для них бути канадцем. По всій країні, в школах, в громадських осередках, у бюрах і підприємствах канадці будуть робити щось спеціяльне для Канади.

То ж говоріть! Включайтесь! Гордіться!

Being Canadian

Canada

NATIONAL CITIZENSHIP WEEK
APRIL 17 to 23, 1988

FOR MORE INFORMATION CONTACT YOUR LOCAL CITIZENSHIP COURT

Department of the Secretary of State of Canada
The Hon. David Crombie

Secrétariat d'État du Canada
L'hon. David Crombie

НОВЕ ВИДАННЯ

Ліда: Родина Качуровських — Оповідання з природи ч.2. Переклад Лесі Бризгун-Шанта. Ілюстрації Віталія Литвина. Вид. ОПЛДМ, Торонто 1987, стор. 22.

У передріздвяному сезоні, що на цьому континенті виглядає, як передріздвяна дурійка — з купованням дарунків, не лише своїй родині, посвояченим, але навіть мало знайомим і зайвим, на книжковому ринку появилася дуже цікава книжечка п.з. "Родина Качуровських", авторства Лесі Бризгун-Шанта, що має започатковані й запляновані інші цікаві видання про пташок і звіряток.

Ілюстрував Віталій Литвин, що недавно подарував в Едмонтонському домі для наших сеньйорів серію своїх картин, для зображення "Лісової пісні" — Лесі Українки, й напевно знайдуться там любителі його мистецтва, бо він пильно працює над своїм світосприйманням, та обдаровує нас щораз кращими своїми роботами.

Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ) дало свою згоду на це видання, що появилося в Канаді в Торонті в 1987 р. Видання альбомного формату, друковане на доброму папері, що не легко нищиться при ужитку та ще вогкою шматинкою стирається забрудження. Друк виразний. Вигляд естетичний. Продажна ціна $6.00.

Леся Бризгун-Шанта досвідчений педагог, що давніше працювала в виховному секторі Пласту, самостійно вела вакаційні табори, працювала і працює в державній середній школі, та багато років писала цікаві розповіді для Дитячої сторінки журналу "Жіночий Світ". Тепер вона працює у бібліотеці, та має доступ до чужомовних виховних видань. До вказаного видання вона черпає тему з французького у вільному переказі.

Видання попереджує коротка інформація, щоб тому, хто бере цю книжечку, знав про що читатиме. Там є цікава замітка, що каченятам треба вчитися — це скрита заохота для багатьох. А я спитаюся: чи то лиш дітям треба вчитися? Наш вік такий багатий у різні винаходи і новості, що насправді вчитися треба повсякчасно нам усім. Слова народної мудрости тут придадуться: "До щастя ключі, знайдеш у голові".

У примітці зазначено, що видання є для молодшого юнацького віку, а я додам, що варто і старшим поцікавитись. Насправді, видань для цього віку дітей є так не багато, що треба повітати появу книжечки "Родина Качуровських", що розповідаєпро переживання диких качок, які мають своїх природних ворогів. У згаданій книжечці є 5 розділів, що постепенно ведуть читача від вилуплення виводку качачого (8 штук каченят), почерез знайомство, науку, пригоди і мандри. А мандри притаманні не лише дітям. Одинадцять уміло розміщених ілюстрацій у виданні допомагають молодому читачеві доповнити фантастичні уявлення і то дуже важливий чинник умового розвитку, що не лиш збагачує уяву прочитаним, але її уміло скеровує. Дорослий читач має свої уявлення, у яких слідна закраска довголітнього досвіду.

Кінцеве звернання до читача, про що ще він хотів би знати, нехай напише на подану адресу авторки. Воно відноситься рівнічасно до всіх нас, що хотіли б бачити сучасні видання цікавими, змістовними, короткими, без зайвих описів, що характеризували добу романтизму. Нашу молодь найбільше цікавлять теперішні проблеми, а не доба, що проминула. Заохочує їх до того карколомна реклама мідії, а в тому і телебачення.

Даймо на книжковий ринок короткі, змістовні, цікаві публікації — замість нарікань, що нема українського читача, то переконаємося, що ті видання не будуть лежати на полицях книгарень і припадати порохом. Турбуючись про різдвяні, чи інші дарунки всім і вся, напевно декого журить, що купити дітям на дарунок. Книжка "Родина Качуровських" дуже відповідна на подарунок і добре, що вона появилася саме тепер.

Всі ми добре знаємо, що на тому континенті школа вчить, та майже не виховує, цю прогалину нехай заповнить тато і мама найперше. Це їх обовязок. "Діти на світ не просилися" — золоті слова моєї мами і так здорово розуміли свої обов'язки наші предки. Чи ми перестали бути свідомими українцями? Добровільність допомоги дідуня, чи бабуні вказана для обопільного добра, але не можна ніяк накидати їм додаткового зобовязання і відвічальності, хочби з того приводу, що свою повинність вони вже сповнили, совісно виховавши своїх дітей на добрих громадян країни поселення і України, рівночасно!

Дуже влучну вказівку дає нам народна мудрість. "Маленьких дітей треба плекати, підростків навчати, а від дорослих вимагати." І вона рідко коли схибляє!

Іванна Зельська

HAHILKY: EASTER SONGS ARE RELIC FROM UKRAINE'S PAGAN PAST

Hahilky, a relic from Ukraine's pagan past, have remained a part of annual Easter celebrations and are ceremoniously performed even today by Ukrainian youth in parishes all over the United States and Canada.

These ancient spring circular dances were part of the spring ritual cycle on the folk calendar, which began with the "meeting of winter and summer" in February and later coincided with the feast of the Purification of the Blessed Virgin Mary, or Stritennia, with the coming of Christianity.

The celebrations of spring really began, however, with the appearance of the first birds, which returned to Ukraine in the beginning of March. Until the feast of the Annunciation, the period was devoted to the greeting of the birds, which were welcomed with spring songs, vesnianky, which paid particulas attention to such birds as the golden-eyed ducks, the tomtits and the larks.

On the Day of the 40 Martyrs in March, women cut figures of larks out of dough and baked them in honor of the birds that returned from warmer climates. Before sunrise on that day, girls climbed to the top of a hill to "invoke the spring."

The feast of the Annunciation began the true spring period, and was commemorated with the performance of the first spring dance around the church-yard — the crooked dance, or kryvyi tanets. Now this dance is usually performed on Easter Sunday.

No dancing took place during Easter week, although a variety of rituals were performed in preparation for the Passion or Good Friday, when no work was permitted. Only the beating of wooden clappers or kalatala could be heard and the Holy Shroud, or Plashchanytsia, was carried around the church three times.

Easter was the principal spring festival, and as such it also preserved traces of pre-Christian rites, particularly those related to agriculture, the memory of the dead, and to the marriage season. Springtime rites called for giving praise, singing ritual songs and much well-wishing.

Easter was a feast of joy that united the entire community in common celebration. For three days the entire community listened to the sound of church bells, and the singing and performance of hahilky and vesnianky. The tone of the holiday was set by young people, who would begin their street gathering which continued into the fall.

The spring circular dances greeted the awakening of nature and included the elements of love and desire for a happy marriage in the songs that accompanied them. They were performed by girls outdoors or at the cemetery near the church. The most widely known were the spring khorovody with various circular combinations and steps, and the podolianochka, perepilka, yahlochka and verbova doshchechka.

In time, these hahilky were enriched by new themes, and some of them, in the spirit of the early Middle Ages, conveyed the image of family life and economic order. During the period of serfdom the people created Easter circular dances which reflected the social conditions of the day *(Zelman, Bondarivna and others.)*

LOOKING AT THE CONSUMER

The Canadian Society of Consumer Affairs Professionals of Canada celebrated the end of the year 1987 on Tuesday, December 15, 1987 at the Sheraton Centre, by arranging a video presentation by General Foods. Susan Robbins, Senior Marketing Research Associate of the Marketing Research Department presented the 40-minute video presentation of the different lifestyle segments that make up the Canadian population. This investigation was done by an outside research firm over a period of two years. General Foods has used this research to position many of their products in the Canadian market for the past several years.

This account could be of interest to those readers who follow closely the advertisements in journals, on radio and TV and buy the advertised products or to those whose attention is captured only occasionally.

The demographic approach is often used in research where the births, deaths, marriages, number of children, age, economic position, etc. of a population are taken into account to facilitate some program or to plan advertisements.

The lifestyle research firm engaged by General Foods used the psychographic approach. This refers to the personality traits of consumers and takes into account their lifestyles and their attitudes. These characteristics are studied in detail in order to plan advertisements directed specifically at them.

Two types of consumers were identified, the Vanguard segment and the Traditional segment. The Vanguard segment is identified with higher education, two-income families and day-care children. It comprises 60% of the population of English Canada and is growing in numbers. The Traditional segment is identified with the nuclear family which means a social unit composed of father, mother and children, values aligned with the past and accounts for 40% of the population but is declining all over Canada.

The categories are based on attitudes and values and does not mean that one group is better than another.

The title of the video presentation was "Consumer Profiles for the Eighties" and depicted women from both segments. These women may have had husbands and/or children but basically that fact made little difference in their attitudes. There were some male counterparts but women were considered the main consumers.

Sue, the social, was the first of the Vanguard segment. She is twenty-two years old and knows everything that is new in food, clothes and music. She lives from pay cheque to pay cheque, never has enough money but says she is young and there is time enough to start saving. Her job is just for the money in it, never considered as a career. She spends everything on herself and buys anything new, whether she needs it or not. She spends most of her time away from home, living a life for herself alone with no thought of the future. Her eating habits are sketchy; her fridge does not have much in it; instant coffee, diet pop, snacks, yogurt and perhaps some fruit.

Diana is the careerist. Her life is centered around her job. She feels that she must be independent and an achiever. She enjoys life with "more freedom than her mother had". The payroll, rather than the pay cheque interests her. She is a big city woman, a joiner of womens' clubs. She is practical, never has enough time, never wanders around shopping malls. The "new" attracts her but must be of good quality and benefit. Home life is not very important. Most days she eats on the run, but on weekends, she prepares gourmet meals. Her fridge contains good quality food, such as coffee, cheeses, rice, cereals, natural foods.

Liz is the sophisticate. She has a good education, enjoys a career and a home life. She is a gourmet cook. She enjoys entertaining and considers cooking as an art. She watches her weight. Her clothes are trendy; they make a fashion statement. She enjoys theatre, concerts and good books. She has financial freedom. Some advertising insults her intelligence and she will not buy that product. She is a cultured person and an opinion leader. Her fridge contains good quality meat, coffee, cheeses, fresh fruit and vegetables, all of which she chooses herself.

Sarah is the emerger. Her children are grown up and have left home. She entered the work force late in life. She is an honest and hardworking employee. Her background is religious. She enjoys the theatre and a good book. She is an experienced shopper and now, that she does not have to count pennies, she will try new products. Her social life used to revolve around the church but now she is also exploring new horizons. Her fridge contains good quality foods; coffee, cheeses, fresh baked goods and cakes.

Fran, the homemaker begins the Traditionalist segment. She likes being a wife and mother and spends her days cooking, cleaning and mending. "She is tired of hearing feminists tell her to go out to work!" Her husband and children need her. She clips coupons to save money on food and other products. She watches a great deal of TV and declares there is too much sex, liquor and violence everywhere. She meets her friends during shopping expeditions and rarely buys anything without first consulting her husband. Her fridge contains all the foods necessary to prepare meals from scratch.

Brenda is a survivor. She finds it hard to make ends meet. Life is a struggle with always too little money. She tries to look on the bright side and is coping as best she can. She feels disappointment in her life. She never buys new fashions but always waits for sales. She dreams of winning a lottery so she could buy a new house and car. She watches a great deal of TV, especially day time soap operas. They cannot afford two television sets so her husband thinks she enjoys watching hockey, whereas she really hates it! She is not a knowledgeable cook and her fridge shows it. There are too many things from the delicatessen and too many left-overs.

Edna is the pessimist. She is a wife and mother, living in a neat house in a neat neighbourhood. For her, "The old ways are the best; why do people want to change everything?" Life changes too fast for her and change makes her uncomfortable. She never tries anything new, makes traditional meals, pinches pennies constantly and never leaves home except to go to church and to shop. She is set and solid. She watches much day time TV, hates sex and violence and prefers a good love story. Her fridge contains many old packages that she bought with coupons and many left-overs.

Gran is the exister. She is old and tired. Her children are her only contact with the outside world. She had a strict religious upbringing and she clings to routine. Her only social life is the church. She lives in a small town and has little money. She believes that a woman's place is in the home, that children should be taught according to the Bible and that morality does not count for much any more. "People do not care about old people". Her fridge contains staple items only; coffee, bread, milk, eggs.

The above research concluded that the Vanguard group is the segment of the future and that the Traditionalist segment will never change. But most of the latter's children will change to become the Vanguard segment and this explains why this group is growing in numbers.

Though based in Toronto, the research firm did not consider another factor; that seventy per cent of the population of Toronto is now composed of different cultures. To a lesser degree, this is happening all over Canada. It appears to this reviewer that the advertiser has to consider the ethnic consumer. As an example, the Chinese are still very family oriented and most still speak their own language. There are large groups of Italians, Greeks and Portuguese and they cannot be lumped together as each has its own particular culture and values. It is possible that in the future the advertising world will have to change its total approach to marketing to accomodate even more groups and segments.

Composed by — *Helen Raycheba*

WET OATMEAL KISSES

The baby is teething. The children are fighting. Your husband just called and said, "Eat dinner without me."

One of these days you'll explode and shout to the kids, "Why don't you grow up and act your age?" And they will.

Or, "You guys get outside and find yourselves something to do. And don't slam the door!" And they won't.

You'll straighten their bedrooms all neat and tidy, toys displayed on the shelf, hangers in the closet, animals caged. You'll yell, "Now I want it to stay this way!" And it will.

You will prepare a perfect dinner with a salad that hasn't had all the olives picked out and a cake with no finger traces in the icing and you'll say, "Now this is a meal for company." And you will eat it alone.

You'll yell, "I want complete privacy on the phone. No screaming. Do you hear me?" And no one will answer.

No more plastic tablecloths stained with spaghetti. No more dandelion bouquets. No more iron-on patches. No more wet, knotted shoelaces, muddy boots or rubber bands for ponytails.

Imagine. A lipstick with a point. No baby-sitter for New Year's Eve, washing clothes only once a week, no PTA meetings or silly school plays where your child is a tree. No carpools, blaring stereos or forgotten lunch money.

No more Christmas presents made of library paste and toothpicks. No wet oatmeal kisses. No more tooth fairy. No more giggles in the dark, scraped knees to kiss or sticky fingers to clean. Only a voice asking, "Why don't you grow up?"

And the silence echoes, "I did."

Submitted by — *Helen Raycheba*

НАЗУСТРІЧ ЖУРНАЛОВІ "ПРОМІНЬ"

В числі з березня ми проголосили вдруге ц.р. виказ придбаних передплат в числі 17 нових. Ми також проголосили прізвища тих осіб, що придбали нових. Цим самим проголошуємо нову кампанію за новими передплатниками. Цей наш проєкт ми назвемо "Кампанія доброї волі".

До кампанії доброї волі зголошуються всі ті, що вірять у добру роботу журналу, що бажають йому допомогти подолати труднощі. Маємо референток журналу, які з посвятою часу працюють на місцях при відділах, одначе є більшість місцевостей, де немає референток, тож при кожній нагоді і всюди просимо членок включатися в кампанію доброї волі. Коли кожна місцевість, де є відділи придбала б по одній — двох нових передплатниць, то здобудемо багато.

Серед членства Союзу Українок є багато місця на росповсюдження журналу. Треба лише, щоб на програмі місячних зборів відділу була точка пригадки за новими передплатами; пригадка, що все членство організації Союзу Українок є рівно відповідальне за добро нашої преси, за її поступ, бо вона є тим цементом, що в'яже організацію з суспільством українським і канадським. Журнал знаходиться по бібліотеках в університетах, народніх освітніх установах, Інститутах, в музейних бібліотеках. А тепер започаткували висилку дарово до Бразилії.

До кампанії за новими передплатниками кличемо наше членство. Станьте поруч тих, що вже досі допомогли.

Єлисавета Білич, центральна референтка "Променя".

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Емілія Репка, рефер., Едмонтон 2
Марія Дорош, рефер., Саскатун 2
Пані Янківська, Вінніпеґ 2
Марія Лазарук, рефер., Едмонтон 1
А. Особа, Едмонтон 1
П. Маценко, Вінніпеґ 1
Т. Сидоренко, рефер., Монтреал 1
Зеновія Талпаш, рефер., Келовна 1
Віра Смерека, Англія 1
Марія Михайлюк, рефер.,
Стирджес, Саск. 1
А. Потопник, Торонто 1
Добр. Оля Демчук, рефер., Роблін, Ман. 1

Нових читачок радо вітаємо. Разом з тим складаємо подяку тим, що придбали нових передплат і тим самим допомагають журналові продовжувати його видавничу працю.

За адміністрацію — Н. Когуська

КНЯЖИЙ ДАР НА "ПРОМІНЬ"

Відділ ім. Лесі Українки в Давфині, Ман. це перший відділ Союзу Українок Канади, що склав $1,000.00 на журнал "Промінь". Складали по 1,000.00 поодинокі особі, про яких була та буде згадка. Така пожертва заслуговує на окрему увагу. Ось лист Відділу до журналу:

Давфин, Ман.
1-го грудня, 1987 р.

"Промінь"
В.П. Пані Н. Когуська, ред.
Вінніпеґ, Манітоба

ШАНОВНА ПАНІ РЕДАКТОРКО!

Висилаю банковий переказ на суму $45,00 за 3-три передплати і посвідки. Також два чеки від нашого відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки. Один чек це $10.00 — доплата до різдв'яного побажання. Листопада 14-го я вислала лише $25.00.

Другий чек на $1,000.00, це пожертва від відділу на журнал "Промінь". Цю пожертву наш відділ рішив вислати на річних зборах, які ми відбули в неділю 29-го листопада 1987 р.

Членкині задоволені з матеріялу, що друкується в журналі під Вашим редаґуванням. Ми оцінюємо Вашу невтомну працю, як редакторки. Бажаємо, щоби Ваше здоров'я дозволило Вам бути редакторкою ще довгі літа. Щасти Вам Боже.

Остаємось з пошаною,

За відділ
Марія Білоус — реф. "Променя"

Відділ ім. Лесі Українки в Давфині, Ман. У продовж своєї історії завжди ставив справи освіти, преси, книжки на першому місці: Впродовж років існування журналу, членство відділу виявляло йому багато щирої уваги, фінансову піддержку, як і моральну допомогу.

Референткою "Променя" від першого року і досі є пані Марія Білоус, яка з посвятою виконує свою працю, як для відділу, то так і для журналу. Головою відділу цього року є пані — Марія Тузик — голова, Марія Білоус — референтка.

Тим самим складаємо найщирішу подяку зарядові і всьому членству відділу ім. Лесі Українки в Давфині за княжий дар на "Промінь", який саме тепер так потребує цієї пожертви.

Єлисавета Білич, центральна референтка "Променя".

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорога Редакціє!

В першу чергу складаю подяку і гратуляції за гарний вклад у Різдвяне число "Променя" на 1988 р. Ілюстрації прекрасні, дописи і святочні матеріяли цікаві. Посилаю передплату на рік, а 10.00 дол. на прес.фонд. Бажаю кріпкого здоров'я і багато витривалости, щоб Ви могли нам той журнал ще довго редагувати.

Доця Корпан, Едмонтон

———————

В прилозі посилаю передплату на "Промінь" і прес-фонд, за 1988 рік. Бажаю Вам якнайкращих успіхів у Вашій корисній праці для жіноцтва зорганізованого у колі великого Союзу Українок Канади. Вже поверх 40 років Ви виконуєте відповідальну працю редакторки будьто на сторінці "Українського Голосу" а від 1960 вже в самостійному журналі "Промінь". Безкорисна праця дає Вам силу дальше провадити цю відповідальність.

Бажаю Вам кріпких сил, витривалости та великих успіхів у веденні цієї праці! З Новим Роком 1988-мим Божого благословення на кожному кроці Вашого життя!

З найкращими побажаннями,

Добр. Емілія Труфин

———————

Хвальна Редакціє: —

Залучую чек в сумі $65.00 — 15.00 передплата на журнал "Промінь" на рік 1988, а $50.00 на видавничі справи журналу.

Бажаю редакторці Наталі Когуській доброго здоров'я і дальше провадити таку добру працю, яку вона виконувала за минулих 28 років. Я молю Бога, щоб зберігав її при кріпкім здоров'ї, витривалости ще на довгі роки та добро, не лише для українського жіноцтва, але для всіх тих які читають журнал і користають з нього.

Марія Марко, Вінніпеґ

———————

Посилаю передплату на два роки. Поздоровляю Вас — всіх працівників "Променя" і бажаю здорового і щасливого Нового Року.

Софія Дацків, Ґримзбі, Онт.

———————

До Редакції "Променя":

Посилаю чека на $55.00 — $30.00 на передплату "Променя" на два роки, а 25 на прес. фонд. Редакції журналу і всім працівникам для "Променя" бажаю доброго здоров'я та щоб багато літ попереду журнал радував нас своїм змістом і завданнями.

Нелі Чорнейко, Ст. Кетерінс, Онт.

Dear Madam:

Enclosed is a cheque for $15.00 to pay for 1988 subscription to "Promin".

I find the Promin interesting and informative and I appreciate the prompt deliveries of the monthly publications. Wishing you continual succes.

Jasephine Lasko — Weston, Ont.

———————

Щиро вітаю всіх працівників "Променя". Щасти Вам Боже добрим здоров'ям і добрими успіхами у Вашій цінній праці. Пересилаю чеком $50.00; з того $15.00 на передплату а $35.00 на прес. фонд. З пошаною.

Надія Сміюха, Портедж ля Прері, Ман.

———————

Передплата на "Промінь" $15.00, також залучую $10.00 на прес. фонд. Хай Господь зберігає Вас при добрім здоровї і всього найкращого в новому році.

Маруся Ганчарук, Китчинер, Онт.

———————

Висилаючи передплати — $30.00 — з чого $15.00 моя, а $15.00 для моєї дочки Ірини Глек в Едмонтоні, хвальній редакції бажаю найкращих успіхів в дальшій вельми корисній праці.

З пошаною

Добр. З. Туржанська, Ванкувер.

———————

В прилозі чек в сумі $25.00 — $15.00 передплата а $10.00 на прес. фонд. Вітаю всіх працівників при видаванні журналу. Бажаю доброго здоров'я й енергії до дальшої корисної праці.

Галя Слюзар, Міссіссаґа, Онт.

———————

Залучую чек на суму $40.00, з того однорічна передплата, а решта на потреби видавництва. Редакторці і всім її співпрацівникам щасливого нового року. Щасти Вам, Боже у Вашій такій корисній праці. З привітом і пошаною.

Антоніна з мужем Василем Сойко, Монтреал

———————

З новим роком найщиріші побажання за Вашу невтомну працю. Засилаю поштовий переказ на $40.00 на два роки передплата а на прес. фонд $10.00.

З пошаною

Доміцела Максимич, Ляшін, Кве.

———————

Залучую чека на $25.00 — на передплату $15,00 а $10.00 на прес. фонд. Бажаю дальших успіхів на такий добрий журнал.

З пошаною

Анна Добровольська, Судрей, Б.К.

ЛИСТ ГОЛОВИ СУС Я. СКРИПНИКА ДО ПАНІ Г. МИХАЛЬЧУК

23-го січня, 1988 р.

Високоповажана Пані
Галина Михальчук
565 Evered Avenue
Ottawa, Ontario K1Z 5L1

Я Вам вдячний за те, що погодились очолити Український Православний Харитативний Комітет. Залучаю копії трьох листів:

- Мій лист до Митрополита Василія, з 17-го листопада, 1987 року
- Відповідь Митрополита з 21-го грудня, 1987 року
- Повідомлення Централі СУС про створення і обов'язки цього Комітету.

Це для Вашої інформації якою має бути Ваша діяльність.

Український Православний Харитативний Комітет Канади працює як референтура СУС. Його функція є інформувати та координувати харитативну діяльність відносно Бразилії, але не адмініструвати проєктами самостійницьких організацій в цій ділянці. Цей аспект є дуже важним у задержані гармонійного співжиття між Централею СУС та Самостійницькими організаціями. Ваш Комітет може складатися від 3-ох до 5-ох людей. Вибір членів цього Комітету залишаємо Вам. Просимо нас повідомити кого Ви вибрали до Комітету.

Важне також, щоб наша допомогова акція (СУК, ТУС, СУМК, установи та громади) була зарекордована та відповідно задокументована у нашій пресі і організаційних бюлитенях.

Централя просить Вас періодично інформувати нас, а раз на рік вислати звіт до Консисторії а копію до нас, до Централі СУС.

На днях виасиґнуємо суму грошей на Ваші канцелярійні та поштові видатки. Приготовляємо організаційний адресар, копію якого вишлемо до Вас.

Бажаємо успіхів!

Ярослав Скрипник, голова
Фіона Пелех, секретар

ЛЮБОВ МАЛЕНЬКИХ БРАТІКІВ ОДИН ДО ОДНОГО

Члени родини слідкують як ростуть і розвиваються їхні діти. Це цікаві й завжди актуальні теми, що обговорювані багато разів і все мало. Над цим треба думати, обговорювати, писати, навчати, особливо коли наші діти оточені іншомовними дітьми.

Але чи багато з нас застановляються над тим питанням? Перш всього треба старатися пізнати душу дитини та старатися зрозуміти її. Найперш треба від колиски говорити до дитини рідною мовою, навчати її тією мовою. Незнання мови, а пізніше історії й літератури свого народу, то така людина лишається національно несвідомою, а релігійно байдужою.

Батьки завжди повинні нам'ятати слова Т. Шевченка, що "чужого научайтесь, свого не цурайтесь, бо хто матір забуває, того Бог карає". Це заповіт для всіх батьків у всіх часах, де б вони не жили. Батьки часто думають, що дитина ще мала і мало що розуміє, але в цьому вони глибоко помиляються. Душа дитини це тайна, в яку треба проникнути і старатися розуміти її. Дитина з наймолодших літ багато спостерігає і реагує.

Прикладів багато. Знаю з досвіду, бо маю його поверх 80 літ. Перше мій син, а тепер двоє внуків. Старший Андрій кінчає вже 9 рік, а коли мав сім Бог послав йому братіка Тараса. Я особисто раділа, що буде їх двох у житті. Тарасик починає ходити. Ростуть діти, бавляться разом, сваряться, як це буває між дітьми, але любляться, часом приїздять до мене до апартменту. Одного разу Андрійко хоче в баби ночувати. Була б я рада і Тарасика, та обставини не дозволяють. У мене після паралічу одна рука не працює. Андрійко чемний хлопчик, допомагає мені, підвозить з кімнати в кімнату. Розмовляємо, читаю йому казку й любить він слухати. Рано і ввечорі пригадую, що треба молитись Богові. Стає поруч мене на коліна і повторює за много "Отче наш". Ранком телефоную до сина "як там Тарасик?" Відти відповідають, що Тарасик все допитує до дівся Їйко (Андрійко) і хоче до баби. Мама приїздить з Тарасиком. Вбігає, не звертає уваги ні нащо, побачив братіка "Їйко!" і простягав рученята, обнялися, притулились.

Це була велика свята хвилина. Немає слів, щоб її назвати. Як пішли додому, то я довго молилась, щоб Господь охороняв їх в любові не тільки дітьми, але й дорослими, щоб так любились та щоб були гідними синами України та вірними своєї православної віри.

Баба Ріта, Оттава.

НАШИМ ДІТЯМ

Ніна Мудрик

ВЕЛИКДЕНЬ

Христос Воскрес! Співають дзвони,
Сміється сонечко з небес,
Вітають хлопчики й дівчата:
Христос Воскрес!

Підемо в церкву посвятити
Пахучу паску й крашанки,
Будем виводити гаївки
І обміняєм писанки.

А в понеділок: бережіться!
У схованці ось глечик жде;
Не один хлопець і дівчатко
Сушити платтячко буде.

Вітає радісно дітвора
Великий Празник — День чудес;
Благословить її із неба
Христос, що з мертвих нам воскрес.

———————

ГАЛИНА МАТУШЕВСЬКА

ВЕЛИКДЕНЬ В УКРАЇНІ

Великдень вважається в Україні найбільшим святом. Припадає він завжди навесні, коли вся природа пробуджується з зимового сну, і тому це свято стає ще більш радісним і приємним. Особливо по наших українських селах на Волині це свято мало урочистий характер.

Звичайно церква була оточена деревами і кущами, що на весні розпускались і прикрашали все довкруги. Поміж свіжою молоденькою травою, що вкривала землю, з'являлись весняні квіточки — фіялки, що так чудово пахли. З тих фіялок дівчата плели вінки і прикрашували плащаницю, що представляла Христа в гробі. У великодню п'ятницю виносили плащаницю на середину церкви, і люди побожно підходили до неї, щоб віддати пошану Спасителеві.

Найбільш урочиста була відправа саме під Великдень. Починалась вона

опівночі. Люди, побравши хоругви і святі образи, виходили надвір разом з духовними отцями і тричі обходили церкву. За третім разом зупинялись біля входових дверей. Священик, прочитавши молитву і промовивши тричі "Христос воскресе із мертвих", відчиняв хрестом двері. Всі входили в церкву зі співом "Христос Воскрес" і тоді починалась урочиста Всеночна великодня відправа. По закінченні відправи, люди ставали довкруги церкви з кошиками, в яких лежали прибрані пасочки, бабки, ковбаси, всякі солодкі тістечка і обов'язково писанки та крашанки. Священик обходив церкву довкола і кропив свяченою водою "свячене".

Тоді люди забирали свячене і їхали додому "розговлятись". Досі вони постили, а тому кожний хотів чимскоріше заїхати додому, щоб поділитись з родиною свяченим яєчком. Після того, погостившись і поласувавши солодким печивом, старші йшли відпочивати, а молоді й діти йшли коло церкви. Там бо для дітей у цей перший день Великодня, була велика приємність: їм дозволяли дзвонити в усі дзвони на знак великої радости, що Христос воскрес. Найбільше захоплювались цим хлопці-підлітки.

Дівчата виводили в той час гагілки. Крім того, цокались фарбованими яєчками, що звались крашанками. Хто чию крашанку розіб'є, той забирав її собі. А дзвони тим часом не вмовкали аж до вечора, коли то починають сходитись дорослі і починається урочиста великодня вечірня. Святочний настрій. Чути радісні дружні привітання "Христос Воскрес", та відповіді "Воістину Воскрес". Портім гостювали одні у других. Святкують повні три дні. Великдень — це свято любови, свято приязні, свято надії на краще завтра.

Ніна Мудрик

ЗАЙЧИК

Постривай же, зайчику,
У лісочок не біжи —
Написати писанку
Ти Марусі поможи!

Не відмовся, зайчику,
"Ні" Марусі не кажи —
Ось тут глечик з фарбою,
Ти потримай, поможи!

А як буде писанка
Вже готова за часок,
То погладить дівчинка
Твій сіренький кожушок.

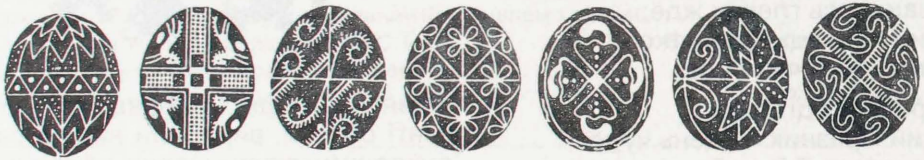

Сидять зліва направо: К. Рибак, С. Троян — почесна членка, Люба Кут, Пров. голова, Н. Марчук — голова Відділу. Стоять — М. Савіцька — почесна членка, добр. О. Сацевич, почесна членка, М. Горин. В. Ґелета, Д. Юрків і Л. Кіслінська.

Вшанування Членок

Чиливек, Б.К.

День 14-го березня 1986 р. залишиться милим спомином для членок Відділу ім. Ольги Кобилянської, які отримали грамоти за приналежність до Союзу Українок Канади, за свою діяльність при різних відділах.

Врученням грамот і корсажів зайнялася п. Люба Кут, голова Провінційної Екзекутиви на Б.К.

Про діяльність членок, котрі отримали грамоти читала п. Марія Савіцька.

За 25-ліття приналежности до Союзу Українок отримали: Марія Горин, Василина Ґелета, Домка Юрків, Ліна Кіслінська, Катерина Рибак і Настуня Марчук.

Річні звіти відділів Союзу Українок Канади

ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Виндзор, Онтаріо

Річні збори Відділу ім. Лесі Українки, відбулися 1-го грудня 1987 року в авдиторії Собору Св. Володимира, після смачної вечері.

В неділю перед зборами, Отець В. Макаренко відслужив панахиду за покійних членок Відділу і за всіх членкинь Союзу Українок Канади. Збори відкрила предсідниця, голова Аделя Мілько, привітавши присутніх членкинь, попросила о. В. Макаренка провести молитву. Хвилиною мовчанки вшановано покійних членкинь. Секретарка зборів, Оля Друль, прочитала кореспонденцію, а опісля протокол з минулорічних зборів. Відтак вислухані були звіти урядниць і комітетів. 1-ша і 2-га заступниця, Марія Михальчук і Наталія Мудрак — помагали всюди при всіх підприємствах де було потрібно, були деляґатами на з'їзд і на симпозіом. Фінансова секр. — Катерина Лейн і касирка — Марія Нимиц повідомили, що рахунки з приходу і розходу показують, що впродовж року провелося величню працю. Рекордова-кореспонденційна секр. Оля Друль, сказала, що її праця вимагала багато часу, багато листування, склала подяку О. В. Макаренкові за його поради допомогу.

Референтки комітетів здавали звіти по-черзі, висловлюючи своє задоволення з успішної праці. "Променя" — Леона Боднарчук — є 23 передплатників; Жіночої Ради—Марта Петрук і Анна Ткачук брали активну участь у всіх ділянках Ради: чайні прийняття, конференціях і займали позиції заступниці і реф. Екалоджі й рекріейшон; Добродійній комітет — Елсі Лак відвідували хворих і немічних з подарунками й з карткою поздоровлення; освіт.-культурна реф. — С. Заборонюк із допомогою членкинь прибирали залю на всі оказії, провадили курси писання писанок, для сумківців і дітей Української школи, для Багато-культурности, та влаштували виставку "Святої Вечері" для John R. Park Homestead Conservation Area, влаштували академію патронки "Лесі Українки", на якій були читані реферати про визначних жінок-героїн; комітет музею — Марія Прокопчук звітує, що виправили події з діяльности Відділу від його заіснування до поточного року. Багато людей відвідувало нас цього року. Соціяльний комітет — звіт Соні Давибіди, приготовляли перекуски після зборів і на всі імпрези, що відбувалися у Відділі. Дорадниці, старшого і молодшого СУМК — добр. Оля Макаренко і Марджі Джірард, дуже задоволенні з сумківської праці, мають свої сходини часто, провадять ручну роботу (крефт), для здобутків фінансів продають перекуску після св. Літургії в неділю, періодично мають "ґаредж сийл, прислуговують в церкві, учащають до Української школи, вчаться гри на бандурі, продають речі ручної роботи на базарі. Дорадниця Танцювального ансамблю Св. Володимира — Елейн Масляк звітує, що мали багато виступів; на Караселі, на різних імпрезах Багато-культурностей, на фестивалях у Виндзорі й Дітройті, США, для льокального КУК, Свято День Матері, часто на запрошення від інших організацій на здобуття фондів, як недуга кенсир і на забавки для бідних дітей у Виндзорі. Кіоск — звітує Стефанія Друль, що прихід, з продажу керамики й виши ванних обрусів, є задовільний.

Привіти склали: Отець В. Макаренко, настоятель Собору Св. Володимира; Нестор Костинюк, голова громади; Мирон Друль, голова ТУС; Стефанко Фенканин, голова старшого СУМК всі висловили велике признання і пошану відділові за добродійну працю для церкви і виховання нашої молоді.

Голова, Аделя Мілько, висловила щиру подяку управі, референткам комітетів і всім тим членкиням, що так числено сходилися працювати на добро відділу, дякувала Отцеві й Добродійці Макаренко за поради, й молитви, сказала, що мило було працювати з всіма, рік був успішний, щоб далі сповняли свої обов'язки в любові та згоді.

Голова здала звіт з діяльности Відділу: відбулося 8 місячних зборів, 10 засідань заряду, сповнили бюджет, влаштували приятельську вечерю, подали перекуску для учасників Свята Миколая, святкували Весняний Чай, де промовляла голова СУК, Схід. Екзекутиви, пані О. Сушко. Ця промова захоплювала всіх присутніх. На цім святі вшановано заслужених членкинь, 60, 50 і 25 літ членства. Також мали велику честь передати історію "Пів-століття на громадській ниві" для бібліотеки Виндзорського університету, а пізніше для бібліотеки міста Виндзору. Відбули такі імпрези в громаді: базар, Маланку, Йорданську Вечерю, Свято Тараса Шевченка, Спільне свячене, Караселю, пікник, свято 60-ліття громади сполучено з Архірейською Візитацією і 1000-річчя Хрещення України. Відділ закупив завісу на сцену і фіранки до резиденції та пошили фіранки до кімнат в авдиторії. На запрошення Court of Citizenship & Immigration членкині приготовили перекуску для нових громадян Канади; поси-

лали делеґаток на Святкування 1000-річчя в Саскатуні, на з'їзди СУС в Саскатуні, Ґримзбі, конференцію СУС у Торонто, різні ювілеї, масово їздили автобусом на Святкування Східної єпархії "1000-річчя Хрещення України у святу Православну Віру" в оселі Київ.

Для фінансових здобутків Відділ провадить проєкт продажу варенників і голубців і проєкт Кіоску. Відділ зложив пожертви на такі цілі: Собор Св. Володимира $26,000., Укрїнську Недільну школу по $200., Колегію Св. Андрея, Інститут Св. Володимира і на книжку "Віра" пок. О. Славченка по $1000., Промінь $710. Музей в Саск. $440., на проєкт СУК Східної Канади, на пам'ятник пок. Владики Миколая по $500., на організаційний фонд СУС Канади $100., Східної Канади $150., по $100. на фонд Недуги Серця, Рака, Діябітіц, Metropolitan Hospital Burn Unit,Amnesty International і на різні ювілеї.

До управи на 1988 рік увійшли: Оля Друль — уступаюча голова, Аделя Мілько — голова, Марія Михальчук — перша заст. голови, Наталія Мудрак — друга заст. голови Євгенія Квасніцька — рекордова секретарка, Оля Друль — кореспонденційна секретарка, Катерина Лейн — фінансова секретарка, Марія Нимиц — касирка, Контрольна комісія : Една Войцик, Галина Мельничук, Анна Ткачук.

Референтка "Променя" — Леона Боднарчук, Марія Старух — бібліотекарка, добр. Оля Макаренко — дорациця до старшого СУМК, Марджі Джірард — дорадниця до молодшого СУМК, Багато-культурностей — Леона Боднарчук і Маріяна Гриньків, Льокальної Жіночої Ради Марта Петрук, Анна Ткачук, Культ-освітній комітет — Стефанія Заборонюк і Марія Старух, Добродійний комітет — Євгенія Квасніцька, репрезентанти до КУК — Віра Ткачук, Серафіна Марзотто, Кіоск — Джовні Залужна і Галя Фенканин, Доглядачі Танцювального Ансамблю — добр. Оля Макаренко і Марджі Джірард, Катерина Лейн і Соня Давибіда — завідуючі продуктів. Соціяльний комітет — Соня Давибіда, Оля Земляк, Елейн Масляк і Катерина Мойсюк. Телефонічний комітет — Соня Давибіда, Марія Вахна, Марія Гнатюк, Софія Ривак, Євгенія Щепанська, Катерина Мойсюк. Музейний комітет — Ольга Торошенко, Стефанія Коростіль, Марія Прокопчук, Марія Гнатюк, Една Войцик, Мирослава Телеґа. Почесні членки музею — Іванна Римар, Марія Карпінець, Євгенія Щепанська, Стефанія Заборонюк. Господині — Аделя Мілько, Наталія Мудрак.

Оля Друль — секретарка зборів

ВІДДІЛ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
ВЕРНОН, Б.К.

Річні збори відділу ім. св. княгині Ольги, відбулися 17-го грудня 1978 р. у залі під Церквою Успіння Пресвятої Богородиці.

Збори відкрила голова, Доротия Панчук, попросила отця Петра Блажука до молитви "Царю Небесний". Слідувала хвилина мовчанки в честь упокоєних членок. Голова у своїм звіті зясувала діяльність відділу за цілий рік, склала подяку управі за співпрацю комітетам та членкам за їх активність. Звіти управи та різних комітетів, усі вони представили свою річну працю.

Відділ складається з членок старшого віку.

Звичайні місячні збори відбуваються раз у місяці на яких кореспонденція та обіжники читано. Праця зосереджується при Українській Православній Церкві, де помагаємо фінансово. Зберігаємо свої традиції — Коляди, Щедрий Вечір. Великдень, спільне свячени, і т.д. Влаштовуємо осінний базар, чай, продаж печива ручної роботи і розігравки. Відзначуємо Свято Лесі Українки. День Матері і інші підприємства чи вшанування.

Стаємо до помочі парафіянам прихильникам в разі похорону, поминальних обід чи перекуски. Висилаємо делеґаток на Провінційний та СУС з'їзди. Складаємо пожертви на українські потреби і на добродійні канадійські організації.

Комітет відвідує хворих та новоприбулих і старших немічних з поздоровленням і квітами, а під час Великодня з пасочкою та писанка.

З приємністю гостили у нас голову, Провінційної Екзикутиви на Б.К., пані Олену Дзюбенко та Марію Вакалюк, з нагоди Музейної візити.

Управа відділу на рік 1988: Уступивша почесна голова — Василина Кучер, голова — Доротея Панчук, 1-ша заступ. голови — Розалія Григірчук, 2-га заст. голови — добр. Параска Блажук, 3-тя заст. голови — Кароля Романик, рекордова і кореспонденційна секр. — Анна Буяр, касирка — Марія Демко.

Контрольна комісія: Іванна Наконечна, Софія Князь, Марія Сокол.

Відділ ще складається з різних діючих референтур: референтка журнала "Промінь", музей та Бібліотеки, культурно-освітня, мистецтво, много-культурність. Відвідування хворих та новоприбулих, господині та телефон.

По зборах членки закінчили вечерою в ресторані. Бажаємо редакції, працівникам журнала "Промінь" доброго здоров'я, успіхів, мгогих літ.

Анна Буяр — секр.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
НОРТ БЕТЕЛФОРД, САСК.

Річні збори відділу відбулися 8-го грудня 1987-го року в церковній залі. Зборами перепроваджувала голова Ольга Бецкал. Марія Саранчук секретарювала. Після молитви, членки віддали пошану покійним членкам хвилиною мовчанки.

Після відчитання протоколу з минулорічних зборів і його одобрення, приступлено до звітів урядниць з цілорічної праці.

Голова висловила щиру подяку всім членкам за їхню поміч, пошану, зрозуміння і співпрацю за минулий рік. Касирка Савеля Лазарович подала друкований і читаний фінансовий звіт. Секретарка Марія Са-

ранчук прочитала Звіт річної діяльности. Слідували звіти членок комітетів і референток. Впродовж року відбували місячні збори як також засідання, коли обставини вимагали.

Зараз по новім році почистили й заплатили за мальовання входу при церковній залі й кухні.

В культурно-освітній діяльности: вшанували членок з нагоди їх 25 і 50-ліття при Союзі Українок Канади. Відбули програму в пам'ять Лесі Українки і Тараса Шевченка. При нагоді взяли знимку членок для 10-літньої історії відділу.

У липні, разом з окружними відділами, відсвяткували у Редфілд-Ришард 6-ліття їхнього членства при Союзі як також 60-ліття Союзу Українок Канади. Вислали побажання з нагоди 60-ліття в С.У.К. до журнала Промінь.

Інші імпрези були: Великодний чай і випродаж шиття й печива, як також осінний базар. Відбули спільне свячене, церковний храм і обід в День Подяки і також пущення в листопаді. Видавали похоронні та поминальні обіди і перекуски як також обід для гостей членів Парафіяльного комітету перед їх річними зборами.

Відділ занимається господарськими й добродійними справами. Членка Кароля Білик з мужом Василем подарували роботу вишивання всього накриття для місцевої церкви.

Членки сестриці дбають про чистоту церкви і причинюються до чищення в церкві і прикрашують квітами. Членки занимаються чищенням залі і садженням цвітів біля церкви.

В протязі року по черзі відвідували хворих, висилали нев'янучі вінки в пам'ять покійних членок і висилали картки виздоровлення і співчуття. Дальше сходилися пекти паски і калачі і розносили Великодне свячене для пацієнтів шпиталю і мешканців у домі для старших "Ривер Гайтс Лодж" і "Ріджонал Кир Сентир".

Членки помагали у збірці на поборювання рака і також купили вінок у пам'ять поляглих на світовій війні. В протязі року вислали делєгатку на крайовий з'їзд у Саскатуні як також на Провінційний з'їзд у Йорктоні. Також брали участь у святкуваннях 1000-ліття Хрещення України і посвячення пам'ятника Володимирові в Саскатуні.

Продавали білєти для Музею і для Пров. Екзекутиви. Відділ жертвував половину ціни книжки "Півстоліття на громадській ниві" для членок. Вислано пожертву для "емнесті інтирнешонал" і для родини Дем'янюків як також на Музейний Фонд. Цього року рішено вручити стипендію для танцювального дуету підчас фестивалю. Цього року постаралися нову куртину на сцену в церковній залі. Вислали пожертву для вишивання хоругов — проєкт Пров. Екзекутиви з нагоди святкування 1000-ліття у Святу Укр. Прав. віру. Також жертвували на місцеву церкву.

Управа на 1988 рік: Уступивша голова — Марія Сохацька, голова — Ольга Бицкал, 1-ша заст. голови — Катерина Маліцька, 2-га заст. голови — Марія Дмитрук, 3-тя заст. голови — Докія Кіндрачук, секретарка — Марія Саранчук, заст. сект. добр. Ю. Стеценко, касирка — Савеля Лазарович. Контрольна комісія — Ґеня Галевич, Кароля Білик, Савеля Харко. Референтка "Променя" — Катерина Маліцька, Реф. музею — Марія Сохацька, Реф. Архіву — Даниїла Бицкал, Культурно-освітня рефер. Савеля Лазарович і Марія Саранчук. Бібліотекарка — добр. Ю. Стеценко. Комітет печива — Марія Дмитрук і Тетяна Савчук. Добродійний комітет — Ґеня Галевич. Комітет шиття — Кароля Білик, Ґеня Галевич, Анєля Ничик, Наталя Нагірна. Телєфонічний комітет — Ірина Олешко, Катерина Пензій, Оля Ружецька.

Членки нашого відділу складають сердечну подяку Централі Союзу за інформативні обіжники. Редакторці журналу "Промінь" і усім відділам Союзу Українок Канади бажаємо успіхів у їхній праці.

Марія Саранчук — секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
СТИРДЖЕС, САСК.

Річні збори відділу відбулися в церковній залі 13 грудня 1987 р. Присутніх було 17 членок. Голова Софія Бурим відкрила збори співом "Царю Небесний і співом Вічная Пам'ять", вшановано покійних членок.

Предсідницею зборів була Юлія Новик, а секретаркою Марія Михайлюк Протокол з минулих річних зборів прочитала секретарка і слідували звіти голови і членок всяких комітетів. Голова подала звіт праці за минулий рік і подякувала всім членкам різних комітетів за їхню співпрацю і побажала успіху на далі.

Слідували звіти — касієрки — подала Олеся Федорук. Звіт контролі подала Наталя Требик, шпитального комітиту — Петруня Ґолда. Господинь кухні — Петруня Ґолда. Комітету перекуски — Параска Фецюк. Референтка Променя — Марія Михайлюк і референтка Музею — Палагія Колот.

Наш відділ мав 28 членок. Ми мали 9 місячних зборів цього року. Виповнили буджет і дали потрібні жертви. Ходили колядувати. Мали спільне свячене, храмовий обід в місцевій церкві і "pot luck" обід на Вознесіння при церкви коло Кристал Лейк оселі. Подали обід на День Подяки після Богослуження. Давали поміч на похоронах і поминальних обідах. Приготовляли перекуски на річні збори — наприклад — ювілейні, громадські Т.У.С. окружні і місії. Займаємось чистотою і красою церкви і залі. З нагоди візітації Блаженнішого Митрополита Василія в громаді Гадсон Бей брали участь в цім святі і співали в хорі.

Брали участь в святкуванні, вшанованю нашого настоятеля О. Прот. Е. Стефанюка з нагоди його 25-ліття священства і дали дарунок $100.00. Післали наше побажання і привіт до "Променя" разом з жертвою в сумі $50.00 мали два базарі з чайним прийнятям. На веснянім чаю продавали Великодне печиво і писанки і речі ручної роботи. Продавали білети на розігравку до

осіннього базару. Продавали білети від музею і від Провінційної Екзекутиви. Післали дві делеґатки на провінційний З'їзд Т.У.С який відбувся в Йорктоні і певне число членок брало участь в цім З'їзді як гості.

В місяці вересні ми отримали дуже сумну вістку про довголітну членку Анелію Кінащук, як віддійшла у вічність. Вона була членкою цего відділу від самих початків і була дуже щирою працівницею і жертвеницею. Вона і її чоловік Іван Кінащук були перші члени, коли місцева церква почала існувати.

Жертви, які ми дали: До місцевої церкви — — $1000,00, До Пресвіл лікарні на heart monilar — $300.00, До оселі Тризуб — $200.00, До Telemiracle — $100.00, На Фонд Св. Володимира $100.00. Дали щедрі жертви до музею, Інституту, на колеґію Святого Андрея організаційний фонд, на журнал Промінь, купили вінок на "День Вояка" службу у пам'ять померлих вояків. Тепер є в банку $6,919.16.

Заряд на слідуючий рік — голова — Софія Гурин, заст. голови — Софія Козушка, секретарка — Ольга Михайлюк, касієрка — Олеся Федорук, заст. секретарки — Юлія Новик. Контрольори — Наталя Требик, Савеля Василинчук і Айлін Ґриба. Реф. "Променя" — Марія Михайлюк. Рефер. музею — Палагія Колот. Шпитальний комітет — Анелія Жмут, Марія Загарія і Петруня Ґолда. Комітет кухні і купування — Петруня Ґолда, Катерина Тодираш, Гелена Будник, Ольга Михайлюк, Параска Фецюк, Айлін Ґриба, Софія Козушка. Комітет Перекуски — Ґеня Гайдамака Палагія Колот, Параска Фецюк, Анна Семещук.

Вісім членок передплачували Промінь — одну передплату ми дали до Пресвіл лікарні.

Бажаємо нашій редакторці доброго здоров'я а журналові "Промінь" доброго успіху.

Рефер. — Марія Михайлюк

———————

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

МЕЛФОРТ, САСК.

Річні збори відділу ім. Лесі Українки в Мелфорт, Саск., відбулися 5-го грудня 1987 в присутности 19 членок. Голова Анна Петрів відкрила збори молитвою. Вшановано хвилиною мовчанки покійних членок. Предсідницею зборів була Катерина Фідик а секретаркою Василина Черний. Звіти склали членки заряду і комітетів. В протязі року мали 6 місячних зборів і одні річні.

Влаштовано свято Лесі Українки і свято Тараса Шевченка. Членки займалися перекусками як також приготовляли обіди на празник, спільне свячене і День Подяки. Брали участь в окружнім польовім Богослужені. Мали чайне прийнятя і продаж Великодного печива і писанок. Вшанували Пані Кивириґо з нагоди її 75-их роковин і заразом прощали нашу голову пані Спелей перед її виїздом на стало до Саскатуну. Купили ризи. Купили карпет на підлогу до церкви, членки ходили колядувати з церковними членами і також помагають співати в хорі. Виповнили буджет до Централі.

Заряду на 1988 рік: Почесна голова — Катерина Фідик, голова — Марія Залещук, 1-ша заст. голови — Надія Щербій, 2-га заст. голови — Гафія Нівранська, касирка — Стефка Гандзюк, фінансова секретарка — Бажаня Панчишин, рекордова секретарка — Василина Черній.

Контрольна комісія: Броніслава Котик, Надія Щербій, Гафія Нівранська. Добродійний комітет — Марія Залещук і Василина Кивириґо. Комітет — телефону — Катерина Фідик і Броніслава Котик.

Господині — Стефка Банзюк, Бажаня Панчишин, Броніслава Котик і Надія Щербій. Сестриці — Марія Ґримюк, Василина Кивириґо і Катирина Фідик.

Марія Залещук, голова
Василина Черниш, Секретарка

———————

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ

Гефорд, Саск.

Річні збори відбулися 6-го грудня 1987 року у присутности 19 членок. Голова Савеля Гарах відкрила збори молитвою і вшановано пам'ять покійних членок. Предсідницею зборів була Савеля Гарах, а секретаркою — Стела Гавриш. Слідували читання протоколу з минулорічних зборів, звіт заряду і комітетів. Голова висловила сердечну подяку членкам за їх співпрацю у відділі.

Впродовж року відбулося 8 місячних зборів. Праця відділу на цей рік була така — членки брали участь у продажі печива, приготовили Йорданську Св. Вечерю, ходили колядувати, справили весняний чай і празник.

Дали фінансову поміч церковній громаді і музею. Заплатили за Релігійні лекції, дарували гроші на шкільну стипендію. Також жертвували на телемирикал і для шпиталю.

На Різдво і Великдень ми відвідали людей в старечім домі і у шпиталі, і дарували свіжі овочі.

Наші членки займалися збіркою на інституцію сліпих. Дарували грошей на пам'ятник св. Володимира Великого. Членки брали участь в святкованні 60-го ювілейю Союзу Українок Канади в околиці Редфілд.

Ми відзначили наших членкинь, котрі були членками нашої організації через 50 років. З подарунками свіжих овочів ми відвідували наших членкинь у їх домах, бо вони є старшого віку і не можуть приходити на збори.

Заряд відділу на 1988 рік: Голова — Савеля Гарах, 1-ша зас. голова — Олеся Михайлюк, 2-га зас. голови — Марія Карплюк, Рек. і кор. секретарка — Стела Гавриш, заст. секр. — Ольга Смитанюк, касирка — Ліда Ланська.

Добродійна рефер. — Олеся Михайлюк.
Реф. „Променя" — Ольга Смитанюк.
Реф. Музею С.У.К. — Марія Карплюк.

Контрольна комісія — Елисавета Безмутко, Олеся Михайлюк, Марія Карплюк.

Господині — Настя Гарбуз, Ольга Смитанюк, Анна Семко, Катерина Семко, Анна С. Яківчук.

Стела Гарбуз — секретарка.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ВОТЕРФОРД, ОНТ.

Річні збори відділу відбулися 20-грудня 1987 р. о годині другій по-полудні в церковній залі. Присутніх 12 членкинь.

Голова пані О. Андрушко відкрила збори і попросила о. Олександра провести молитву, а потім відспівали "Вічная пам'ять", в пошану покійних членок. Предсідницю зборів вибрано Лесю Галик, а секр. Параску Щербан. Секр. Рузя Галик прочитала звіт з минулих Річних зборів. Голова подякувала членкиням за щиру працю і кооперацію впродовж року, та подала звіт діяльности Відділу.

Впродовж року відбули 6 місячних зборів, на яких читано кореспонденцію і обіжники з Централі. Висилаємо буджет що року. Членки колядують на церкву із церковною громадою. і співають в хорі.

Громада Св. Покрови, святкувала 60-літній Ювілей громади і храмове свято, Візитація Блаженнішого Митрополита Василія. Наше членство мало велику приємність зустрічати Владику. Ми прибрали Божий дім, готовили обід на це свято.

Щоби придбати більше фінансів, маємо продажи варенників, голубців, печива і писанок. Членки працюють в кухні, приготовляють обіди вечері та інші підприємства в громаді.

Доручили наше печево до Золотої Брами як святкували Візитацію Блаженнішого Митрополита Василія на 1000-ліття Хрещення України. Дуже цікава і поучаюча концертова була програма.

З пожертв відділ дав $3,125.00 на домашню церкву. $100.00 до музею за білєти і $100.00 жертву на музей Саскатуну $200.00 Св. Володимира Інститут. І багато жертвів в Вотерфорд на рака, "Lions Club" ім Вотерфордській музей, $25.00 на "Промінь". Чистимо в церкві прибираємо квітами, відвідуємо хворих в шпиталі і старших в "Норсінґ Гом". Радіємо, що тепер маємо "елевейтор" багато лекше старшим прибути до церкви.

Фінансовий Звіт — перенесено із 1986 р. 1,058,26, прихід 1987 — 9,134,96, розхід 1987 — 9,210.48, в касі — 982, 74. Від контрольної комісії Марія Васик і Анна Кондрат одобрили фін. звіт. Голова — Оля Андрушко, 1-ша заступниця голови — Леся Галик, 2-га заст. — Рузя Свидорович, секр — Рузя Галик, касієрка — Беті Блажейко, фін. секр. — Анеля Андрушко.

Комітет хворих — Рузя Галик, Оля Андрушко, Параска Щербан. Сестриці — Марфа Рабієвська — Рузя Свидорович і Анеля Андрушко.

Голова щиро подякувала за вибір. Отець Костюк побажав Тов. успіхів на будуче працювати разом з любов'ю і пошаною до нашої церкви.

"Рузя Галик — секр.

ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
Витків, Саск.

Річні збори відділу відбулися 7-го грудня 1987 року у домі членки Ґині Мур, у присутності 12 членок. Збори переводила голова Даруся Ткачук а секретаркою була Савеля Іванчук. Голова Даруся відкрила збори молитвою, відтак вшанували покійних хвилиною мовчанки: Секр. Савеля Іванчук прочитала звіт минулорічних і минулих зборів. Касирка — Рут Гриневич дала фінансовий звіт. Продовж року відбулася 8 місячних зборів.

Починаючи Різдвом — члени їздили колядувати у січні по відправі мали обід, де всі разом колядували. Відсвяткували Новий Рік забавою з музикою і вечерою. У березні по сповіді і причастю, мали перекуску у Нар. Домі. У церкві під час відправи всі молоденькі діти тримали свічки. У квітні мали день Великодного печива — де возили печиво до Норт Бетлфорду — продали на суму $648.50.

Одна молоденька членка Ґлорія Стокалко вписала велике число писанок для продажу. У травні відбули проводи і мали обід. Наймали майстрів побудувати нові сходи до Нар. Дому. Посадили 2 корчі бозу коло церкви.

У липні три членки брали участь у співі з сусідським відділом Редфілд, де співали у церковнім хорі і на концерті 60-ліття. Чотири членки їздили до Саскатуну на величаве святкування 1000-ліття Хрещення України та були свідками посвячування пам'ятника св. Володимиру. Восени відбули пирогову вечерю і забаву з музикою. На День Подяки мали обід (патлак). В грудні членки їздили до Норт Бетлфорд слухати звіту делеґатки.

Висловлюємо подяку пані Романович за вишите убрання і капелюх на високу ляльку на розігравку. Відділ відвідує хворих, посилає картки побажань для хворих. Допомагаємо оселі Зелений Гай у Вакав. Посилаємо замість квітів, до „Променя", або до Музею в пам'ять пок. членок.

Заряд відділу на 1988 р.: голова — Даруся Ткачук, заст. — голови — Ґлорія Стокалко, секретарка — Савеля Іванчук, касирка — Рут Гриневич, заст. Савеля Бузяк.

Контрольорки — Дженет Свистун і Ширлій Ґоян. Телефонічна господиня — Ширлій Ґоян. Проекти — Дженет Свистун.

Кор. секретарка — Ганя Іванчук.

Фінансовий Звіт: Лишилося з минулого року — 4,282.87, прихід у 1987 — 6,861.27, розхід у 1987 — 7,702.64, у касі — 841.37.

Ганя Іванчук

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У ДВАНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ УПОКОЄННЯ ДОБРОДІЙКИ ФЕДАК

У дванадцяту річницю упокоєння дорогої дружини, мами і бабуні, добродійки Параскеви Федак, яка упокоїлася 19квітня 1976 року в місті Гамільтон, Онтаріо, складаю на нев'янучий вінок 50.00.

Митрополит Василій

———————

У незабутню пам'ять моїх дорогих родичів — бл. п. **Ядвіґи Котишин** — упокоїлась 24 березня 1971 і **Василя Котишина** упокоївся 27 вересня 1934 р. складаю в їхню пам'ять нев'янучей вінок і засилаю $25.00 на журнал "Промінь".

Дочка Мілька Дубельт
Мирнам, Альберта.

———————

Висловлюю найщиріші співчуття дорогій Олі Михайлишин з приводу втрати дорогої для неї мами, бл.. п. **Катерини Лецюк** — упокоїлась в Айтуни, 20 лист. 1987 р. Замість китиці квітів на могилу пок. Катерини Лецюк складаємо $25,00 на журнал "Промінь". Вічна їй пам'ять.

Родині П-ва Петра Михайлишин щирі співчуття.
Василь і Євгенія Полюга.

———————

Кладу нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої приятельки, бл. п. **Марії Кушнірик,** яка упокоїлась у Вінніпезі в м. січні ц.р. засилаю замість квітів $10.00 на журнал "Промінь". Вічна їй пам'ять.

Оля Завісляк, Вінніпеґ.

———————

У десяту річницю упокоєння моєї дружини, світ. п. **Марії Вавринюк,** яка відійшла у вічність 18-го лютого 1979 р., замість китиці квітів складаю в її пам'ять $20.00 на журнал "Промінь".

Євген Вавринюк, Едмонтон.

Складаємо найщиріші співчуття Олі Михайлишин з приводу врати дорогої матері, **Катерини Лецюк,** яка упокоїлась в Айтуні 20 листопада 1987 р. На нев'янучий вінок у її світлу пам'ять засилаємо на журнал "Промінь" $15.00. Вічна їй пам'ять.

Комітет Українок Канади
Тандер Бей, Онт.

———————

У світлу пам'ять мого покійного дорогого мужа **Дмитра Зузака,** який упокоївся 10-го квітня 1972 року, замість квітів на його могилу, засилаю $50.00 на журнал "Промінь".

Дружина Анна Зузак,
чотири сини, невістки, вісім онуків
та одна правнука, Едмонтон.

———————

Зі стисненим серцем і глибоким жалем згадуємо четверту річницю смерти сл. п. **Євгена Семпари,** який відійшов у небесні засвіти 5-го квітня 1984 р., залишивши нас в безмежнім горі і смутку. На його могили кладу жовтні нев'янучі лілеї. На журнал "Промінь" засилаю скромну пожертву.

Сумуюча дружина Євгенія,
син Деонізій, Ейдженкорт. Онт.

———————

У світлу і незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Петра Кивириґо,** сина **Андрія** і внука **Беверлей Кивириґо,** яка померла в трагічному випадку 28-го серпня 1987 р., в їхню пам'ять складаю $20.00 на "Промінь".

Дружина Василина Кивириґо
і родина, Мелфорт, Саск.

———————

У світлу пам'ять наших дорогих і незабутніх родичів — бл. п. **Данила і Марії Юрків,** складаємо в їхню пам'ять $20.00 на фонд журналу "Промінь". Батько упокоївся 4 березня 1959 р., а мама 10 квітня 1984 в Кемсаку, Саск. Вічна їм пам'ять.

Дочка Євгенія Дачмінська, Едмонтон.

———————

Кладемо нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших дорогих родичів: **Василя і Василини Хриптул; Стефана і Аделі Савчук, о. д-ра Семена Савчука і добродійки Ольги,** в їхню пам'ять засилаємо дар $50.00 на журнал "Промінь".

Іван і Сесилія Хриптул
Едмонтон, Альберта.

———————

У світлу пам'ять членок відділу Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні, які відійшли у вічний спокій в 1987 році: **Марія Кулачковська, Ангелина Андруник, Марія Сенів, Софія Гаврилюк, Марія Ференюк, Кароля Возняк, Христина Гринюк.** У їх світлу пам'ять відділ складає $150.00 на "Промінь", як нев'янучий вінок з квітів на їхні могили. Вічна їм пам'ять.

Родинам покійних складаємо найщиріші співчуття.

Анна Михайлюк, голова,
Марія Дорош, референтка.

З нагоди 35-ти ліття Громади Святої Покрови, "відділ ім. Лесі Українки" при Союзі Українок Канади, замість квітів складає дар в сумі $50.00 дол., на нев'янучий вінок у пам'ять наших бувших сл. пам'яти Добродійок: **Марії Архангельської, Стефанії Чижів, Галини Костюк** та усіх **Членкинь.**

Пам'ять про Вас, дорогі, завжди буде між нами.

А. Сойко — голова
Н. Грицина — кореспонд. сек-ка.

———————

У світлу пам'ять бл. п. **Володимира Демкова,** який упокоївся 20-го березня 1980 р. Кладу китицю нев'янучих квітів в сумі $10.00 на прес. фонд "Променя".

Покійному мужови вічна пам'ять.

Дружина К. Демків-Басараба.

———————

Замість квітів на свіжу могилу мого дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Антона Юрківа, який упокоївся 19 січня 1987 року у його незабутню пам'ять складаю $25.00 на журнал. "Промінь", що його Покійний так любив читати.

Дружина Катерина, два сини, невістки й онуки, Гаєс, Саск.

———————

Не завжди мовчанка — золото, і ніякий банковий папірець не вартий слова, що прощає...

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ В СМОКІ ЛЕЙ, АЛЬБЕРТА

З нагоди світлого празника
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
щиро вітає

Централю Союзу Українок Канади, Церковну Ієрархію, Духовенство, редакцію "Променя", все членство наших організацій разом їхніми родинами та ввесь Український Народ радісним

Христос Воскрес!

Марія Івасюк, голова
Єлена Палічук, секретарка.

Централя Союзу Українок Канади
і редакція журналу "Промінь"
складають найщиріші співчуття
родині Павликів — дружині Ангелині, синові Романові, дочкам Зеновії і Діяні по втраті батька і дідуня

бл. п. АНДРІЯ ПАВЛИКА

видатного українського громадянина
Упокоївся у Вінніпезі дня 17 лютого 1988. р.
Вічна Йому пам'ять

ПАНАХИДА

У 40-цей день упокоєння Анни Данильчук — дружини українського письменника Івана Данильчука

По святій Літургії, січня 4-го січня 1988 року, членки Союзу Українок ім. Л. Українки замовили Панахиду у 40-вий день упокоєння бл. п. Анни Данильчук, в Катедрі Прес. Тройці — 1175 Мейн, у Вінніпеґу.

Панахиду відправив Митр. С. Кіцюк. Членки тримали світло і брали участь у співі хору підчас Панахиди. Вони також приготовили колачі, що були гарно прибрані свіжими овочами.

По Панахиді присутні зійшли до залі на маленьку перекуску. Прот. С. Кіцюк поблагословив перекуску, а по перекусці всі помолилися і заспівали — „Вічна пам'ять".

На невянучий вінок у пам'ять покійної членки склали на журнал „Промінь": По $10.00 — Г. Влад, Е. Білич, Маргарета Ревуцька, А. Косован, А. Назаревич, М. Тарновецька. По $5.00 — М. Юрків і Т. Самоїл. Н. Міщук — $3.00. Разом — $73.00.

М. Юрків.

———————

"Ти, може думаєш завше одягати наших людей у драні свитки й вишивані сорочки? Страждання, злидні, соловейко і постійні мандри — на інші землі, у каторгу, в ярмо, в перевертні?... Ти думаєш, що ми не можемо підняти якір свого корабля й поставити паруси? Що ми не сильні духом і ділами для того, щоб заспівати веселої пісні про далекі краї, про блакитні високості неба, про бадьорі химери оновленого духа?"

Юрій Яновський

———————

"Людина не стає демагогом тільки через те, що вона піднімається та кричить до юрби: бо є такі часи, коли це може бути священним покликанням. Дійсна демагогічність демагога скривається в його душі й вона кориниться у безвідповідальності щодо ідей, якими він орудує — ідей, що не є його власним твором, а які він тільки перехопив від їхніх справніх творців".

Ортеґа і Ґассет — ("Історія як система")

ЩЕ ОДНА СВІЖА МОГИЛА

Співаємо „Відлітають сірим шнурком журавлі в вирій," та журавлі весною повернуться — а ти, дорога Сестро вже ніколи не повернешся.

Шнурком вибираються від нас наші старші громадяни, тільки і читаєм вже тих нема, тих нема, дивишся вже та хата "на продаж", що в ній жили, нам такі дорогі особи. Це ті громадяни, що так тяжко працювали і будували церкви, народні доми, що багато своїх наєтків віддавали на різні українські інституції, якими ми тепер користаємо.

Сестра наша, пок. Текля Панчишин була одна із тих трудящих, упокоїлася 18-го листопада 1987 року на 87-му році життя.

Текля народилася в родині Юрка і Насті Белзюків в селі Звиняч, повіт Чортків, Західна Україна, Батько її помер як їй було 2 роки. Закінчила вона сільську школу і виховувалась при церкві. Ще за молодих літ співала в церковнім хорі та служила як старша сестриця.

1927 році одружилася з Маріяном Панчишином і було би щасливо плило життя молодої пари як би польська влада не знущалася над нашим народом. Муж Маріян постановив виїхати до Канади. А Текля з синочком Богданом в 1935 році виїхала до Канади. Приїхавши до Кровснест Пес, Альберта, де муж Маріян працював в копальнях вугілля. Тут вони перебули 18 років. Тут народився другий син Петро. 1942 році вони зробили рішучий крок, Текля відчула, що в цьому робітничому містечку її діти не дістануть доброго виховання без українського середовища, без церкви, а так само і журилася про здоров'я чоловіка, що тяжко працював у майні.

Вони купили фарму недалеко Едмонтону в околиці Морінвил. Тут вони скоро розвідали про український рух і включилися в церковну громаду в околиці Федора, де отець Фик організував церковну громаду. Тут вони стали фундаторами, членами церкви. 1953 перевезлися на стало до Едмонтону. Вони стали членами і фундаторам Катедри Св. Івана, де були нагоироджені грамотою.

1960 році панство Панчишині довідуються що отець Фик організує громаду св. Архистратига Михаїла на північнім Едмонтоні то це було на руку для родини. Вони тут відразу стали членами фундаторами Текля вписалася до Союзу Українок ім. Княгині Ольги відразу в 1961 році, була все активною, беручи на себе відповідальні обов'язки в різних комітетах, рівнож голови та секретарки відділу. Любила спів і належала до церковного хору.

Своєю працею бл.п. Текля була прикладом для всіх своїх працівниць. З нею можна було поговорити на різні теми бо була свідома патріотка і очитана людина. Була жертвенна членка на різні проєкти які відходили в громаді або взагалі на українські ціли. Вона одержала грамоту С.У.Канади за постійни і активне членство.

Листопада 22 в церкві св. Арх. Михаїла при участі великого числа парафіян і знайомих була відслужена панахида настоятелем прот. д-ром Іваном Стусом. 23-го, Заупокійну Службу відслужив отець настоятель. Двома довгими рядами стояли членки С.У.К. ім. Княгині Ольги зі свічками перевязаними чорною стяжкою і прощали свою улюблену сестру.

Поминальну трапезу приготовили членки відділу. При обіді говорив отець настоятель вказуючи на щирість бл.п. Теклі, жертвенність та чесні християнські діла. Від відділу ім. Кня. Ольги говорила голова Софія Павлюк, яка зі сльозами в очах оцінювали працю трудолюбивої і щирої членки. Зложила глибоки співчуття мужеві бл.п. Теклі та їх родині.

В смутку залишився муж Маріян, син Богдан і невістка Емілія, син Петро і двоє внуків — Дерол і Дженіс.

Нехай Канадська земля буде їй легкою, донці України, а Господь нехай прийме її душу де всі праведні спочивають. В пам'ять своєї дорогої дружини Теклі зложив муж Маріян Панчишин $125.00 на "Вісник" і $125.00 на "Промінь". Відділ СУК ім. Княгині Ольги при церкві св. Архистратига Михаїла зложив $50.00 в пам'ять бл.п. Теклі Панчишин.

Подала Анна Звоздецька

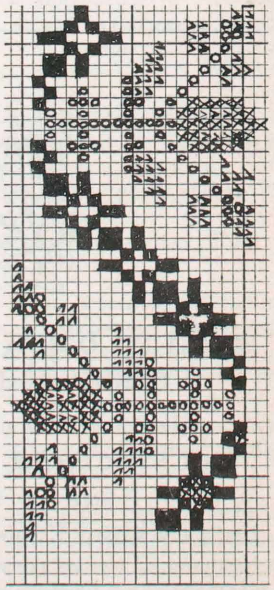

Кольори:

■ — човна — 310 ДМС
v — жовта — 752
o — зелена — 904
x — червона — 815

Для наших господинь

УЛЯНА КРИВОРУЧКО

EASTER BABKA

½ c. lukewarm water
2 pkg. yeast
1 tsp. sugar
2 c. scalded milk
¼ lb butter
1 tbsp. salt
7 c. flour (approx)
1 c. sugar
5 whole eggs
10 yolks
1 orange juice and rind
1 tbsp vanilla
1 c. golden seedless raisins (opt)

Dissolve the sugar in lukewarm water, sprinkle the yeast over it, let stand 10 min. Beat the eggs and the egg yolks for 10 min, adding the sugar, a little at a time. Add the salt, orange juice, milk, rind and the yeast mixture to the beaten eggs. Mix well and gradually mix in the flour, adding the melted butter, a little at a time until enough flour is added to make a soft dough. Knead for 20 min. or until dough no longer clings to hands. Let rise in a warm place until double in bulk. Knead down and let rise again as before.

Grease tall tins and coat with bread crumbs. Honey or Crisco cans make good containers for babka.

Form dough into a ball small enough to fill 1/3 of container. Let rise in a warm place until the dough reaches the top. Put in a preheated 350°f oven and bake for 30 min.

Babka should be handled very carefully when being taken out of the containers and should be laid on a soft covered cushion to cool.

———————

HAM FOR EASTER

8 oz. shortcrust pastry 225g
1 1b boneless ham 453 g
1 egg

Preheat the oven to 425°F (220°C) Gas 7. Roll out the dough to ¼ inch (6 mm) thickness. Place ham in centre. Dampen the dough edges and fold around the ham. Seal well. Place in ovenproof dish and decorate with trimmings, if liked. Lightly beat the egg and brush all over the dough. Bake for 40 minutes till golden.

EASTER PASKA

Sponge —
1 pkg. yeast
2 c. milk, scalded and cooled
3 c. flour

Dough —
1 c. sugar
¼ c. margarine
4 eggs
1 tsp salt
2½ or 3 c flour

Soften yeast in lukewarm milk and beat flour until smooth batter is obtained. Set aside in warm place for 2 or 3 hours.

Cream sugar and margarine and add well beaten eggs and salt. Add this mixture into light sponge and then add enough flour to make a soft dough. Knead the dough on floured board until smooth. Place dough in greased bowl, cover and leave in a warm place until double in bulk. Punch down and let it rise again. When double bulk again, take the dough out and make a loaf and set in a round pan and set aside in warm place until double. When ready, bake in the oven (350°F) for 1 hour or less.

———————

CHICKEN KIEV

2 or 3 large chicken breasts
butter
salt and pepper
seasoned flour
1 egg, slightly beaten
2 tbsp. butter
fine bread crumbs

Remove meat carefully from bone and split into 2 equal fillets. Pound fillets very flat and thin. Shape butter into ½ x 2" rolls, allowing one roll to one fillet. Freeze rolls until very hard. Sprinkle fillets with salt and pepper. Take one roll and place on fillet. Fold in ends well and roll. Skewer the opening with a wooden pick.

Coat rolls with flour. Dip in beaten egg, diluted with water and then in bread crumbs. Brown quickly in plenty of hot butter. Drain and place in hot oven for about 5 min. Remove picks and serve immediately. Mushroom sauce is usually served with these rolls.

З нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХИРСТОВОГО

Членки відділу ім. Лесі Українки
в Оттаві, Онт.

щиро вітають

Централю і складові організації СУС, Редакцію "Променя", та все членство Союзу по відділах і ввесь український нарід.

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Зора Джексон, голова

Галина Михальчук, секр.

МАНІТОБСЬКА ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

З нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

Владик і Духовенство УПЦК

Централю Союзу Українок

та все їх членство

Редакцію "Променя", Членство ТУС і СУМК

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Павліна Ігнаш голова

Галина Слюзар, секретарка.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ У НЬЮ ВЕСТМІНСТЕР, Б.К.

З нагоди величавого свята

ВОСКРЕСЕННЯ ХИРСТОВОГО

щиро вітає

все наше духовенство, братні організації, молодь, Централю Союзу Українок Канади і всі наші відділи, як також ввесь український народ в Канаді та в інших країнах світу, а головно ввесь терплячий український народ в Україні нашим традиційним —

Христос Воскрес!

Бринда Гавриш, голова

Павлина Фанцеса, секретарка.

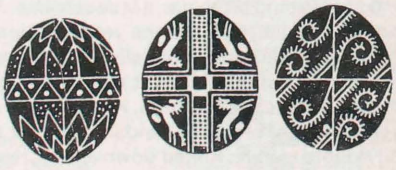

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВІННІПЕҐУ

З нагоди Воскресення Христового

вітає

духовенство УПЦК, центральний провід Союзу Українок Канади, редакцію "Променя", членство по відділях та їх родини традиційним

Христос Воскрес! —

Воістину Воскрес!

Анастазія Міщук, голова

Анна Назаревич, секретарка.

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
У ВИНДЗОР, ОНТАРІО

щиросердечно вітають:

Блаженнішого Митрополита Василія, Все Духовенство У.П. Церкви, Централю СУС, Крайову Управу Союзу Українок Канади, Провінційні Екзекутиви, СУМК, Редакцію "Променя", все членство Союзу по відділах, та ввесь Український Нарід в цілому світі.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Аделя Мілько,
голова

Оля Друль,
корес. секр.

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

ДИРЕКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ВЗАЄМНОЇ ПОМОЧІ
У КАНАДІ
при 235 МкҐреґор вул., Вінніпеґ Ман.
Товариство різного роду життєвої асекурації.

бажають

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ЇХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — президент
Орест Левицький — заст. през.
Петро Данилюк — секретар
Богдан Бабинець — скарбник
Борис Саламон — фін. секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

п-ні Галина Бабинець
п-ні Галя Майба
Богдан Василишин

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЇ

Данило Гузик — Брит. Колюмбія
Петро Прокопів — Альберта
Орест Пасєка — Саскачеван
Мирослав Буґера — Манітоба
Федір Строгий — Онтаріо і Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Буґера — секретарка
Галя Ґельмич — секретарка

P A3
HAWRYSH MRS K OCT 88
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON ALTA
T5R 5R5

Видання, що їх можна набути в Централі Союзу Українок

РЕЛІГІЙНІ

БЛИСКУЧА ЗОРЯ, КНЯЖНА АННА ВСЕВОЛОДІВНА, Митр. Іларіон ..... $ .25

ПРОГРАМА, УСТРІЙ І ЗАВДАННЯ 2.00

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус
(Feast) DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH (Bilingual) 7.00

ІСТОРИЧНІ

НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ 3 томи:
1-ий том ВИДАТНІ ПОСТАТІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ С. Стечишин,

2ий том УКРАЇНСЬКІ КОМПОЗИТОРИ С. Яременко

УКРАЇНСЬКА ДРАМА Й ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО НА ІСТОРИЧНОМУ ШЛЯХУ, В. Ревуцький

3-ий том УКРАЇНСЬКЕ ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО, І. Кейван
(ESSAYS FROM THE HISTORY OF UKRAINIAN CULTURE) Bilingual 20.00

50-РІЧЧЯ ЗДОБУТТЯ ГРОМАДСЬКИХ ПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ, д-р Г. Янішевська ... .75

UKRAINIAN HOLOCAUST OF 1933, Wasyl Hryshko (English only) 6.00

UKRAINIAN CANADIAN — SUK (English only) 12.00

ЛІТЕРАТУРА

АПОСТОЛ ЧЕРНІ, О. Кобилянська 20.00

ПІСНІ МОГО СЕРЦЯ, Дарія Могилянка 5.00

ДУМКИ ЛЕТЯТЬ НА УКРАЇНУ, Д. Могилянка 5.00

ЗА НАМИ СЕСТРИ, Анна Звоздецька 2.50

CANADIAN TAPESTRY, Daria Yanda (English only) 6.50

LESYA UKRAINKA — LIFE AND WORK, KUK (English only) 7.50

ПРОГРАМИ

ПРОГРАМА НА СВЯТО Л. УКРАЇНКИ І О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, С.У.К. 2.00

ПРОГРАМА НА СВЯТО Т. ШЕВЧЕНКА 2.00

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ НА СЛОВА Л. УКРАЇНКИ, С.У.К. 10.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 2.00

SUS IT'S MEANING AND SIGNIFICANCE (English) 1.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ, С.У.К 3.00

ПРОГРАМА ДЛЯ САДОЧКІВ, С. Магус 5.00

ПРОГРАМА ДЛЯ МОЛОДШИХ ВІДДІЛІВ СУМК, Союз Українок Канади 5.00

ПРОГРАМА НА СВЯТО СВ. МИКОЛАЯ, С.У.К. 3.00

ПІДРУЧНИК ДЛЯ НАДЗІРНОЇ РАДИ МОЛОДШИХ ВІДДІЛІВ СУМК, С.У.К. 10.00

ЧАРІВНИЙ ДІЯМАНТ, М. Погідний-Угорчак 2.00

П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ "ЮНИЙ СКОМОРОХ" 5.00

Я ВЕРНУСЯ, О. Крамар ..... .50

ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН, Рада Української Школи 2.00

ДИВИСЬ, СЛУХАЙ, ГОВОРИ, С. Василишин Кн. 1, Кн. 2, Кн. 3 (Each) 3.00

ЗОЛОТИЙ ЧЕРЕВИЧОК, Прот. С. П. Симчич 3.50

РЕЛІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ П. Пауш 3.00

ДУХОВНІ ПІСНІ, С.У.К. 8.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, Анна Данилович 8.00

ОЙ ЩО ТО ЗА ШУМ, Л. Гулуцан 9.00

СНІГОВА ПІСНЯ, Л. Гулуцан 9.00

EASTER, F. Pelech 1.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ПОРТРЕТИ Л. УКРАЇНКИ, О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, Н. КОБРИНСЬКОЇ, Т. ШЕВЧЕНКА, й І. ФРАНКА ..... (Ea.) 5.00

СУК ПРАПОРИ (FLAG) 25.00

СТРІЧКИ З ІМ'ЯМ ВІДДІЛУ RIBBONS WITH UWAC BRANCH NAME 25.00

SMOLOSKYP'S 17.00

SPOON'S WITH SMOLOSKYP 7.00

HASTI NOTES AND ENVELOPES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... (Doz.) 5.00

Please add 15% for Provincial Sales Tax and Postage and Handling Charges.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1